

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Kari Közlöny

2019. 3. szám

Díszoklevél-átadó 2017 képekben

Fotók: Ocskó Ferenc – SZTE JGYPK Kommunikációs Iroda

KEDVES DÍSZDIPLOMÁS KOLLÉGÁK!

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar vezetése nevében tisztelettel és örömmel köszöntöm Önöket jubileumi okleveleik átvétele alkalmából. Különleges öröm számunkra, hogy életük szorgalmas és odaadó munkáját ezen a módon is megköszönhetjük – minden tanév elején felemelő pillanat, amikor a több évtizeddel korábban végzett Kollégáink visszatérnek közös Alma Materünkbe.

Az ideai tanév azonban a megszokottnál is különlegesebb, hiszen Önök akkor vehetik át a díszokleveleiket, amikor karunk a 90 éves szegedi jubileumi tanévét ünnepli.

1873-ban Trefort Ágoston kultuszminister rendeletére nyílt meg a Polgári Iskolai Tanárképző (Pedagógium) és a Polgári Iskolai Tanárnőképző (Erzsébet Nőiskola), az ország első tanárképző intézetei. Feladatuk a polgári iskolákban tanító tanárok képzése volt, és bár csak kétéves képzési idővel rendelkeztek, a tanítóképzésnél mégis magasabb képesítést adtak, s 1881-ben már a képzési időt is három évre emelte a kultusztárca, 1918-ban pedig főiskolai rangot kaptak. A képzés megújítása azonban tíz évvel később bontakozott ki teljesen, amikor 1928-ban a korszak legendás kultuszministere, Klebelsberg Kuno a két intézmény összevonásával és a képzés négy évre emelésével koedukált, egységes, modern tanárképző főiskolát hívott életre, amelyet Szegedre helyezett azzal az indoklással, hogy „a főváros mellett legyenek hatalmas vidéki művelődési gócpontok is, a főváros ne nyeljen el minden magyar kulturális intézményt”. Ezzel országos vonzáskörű Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola került városunkba, amely 91 éve kezdte meg szegedi működését. A polgári iskolák megszüntetésével a polgári iskolai tanárképzést is eltörölték 1947-ben, azonban az újonnan kialakított általános iskolákban is szükség volt képzett tanárookra, így karunk jogelődje Pedagógiai Főiskolaként folytatta a képzést. Az ötvenes évek ellentmondásos oktatáspolitikája több olyan változtatást hozott az intézmény életében, ami nem kedvezett a tanárképzés színvonalas folytatásának: a képzési időt két évre csökkentették, és néhány évig csak egy szakon lehetett oklevelet

szerezni. 1962-ben azonban ismét Tanárképző Főiskola lett az elnevezés, 1964-től pedig a négyéves, kétszakos képzési struktúra stabilizálódott. 1973-ban, a tanárképzés 100. születésnapján az intézmény felvette Juhász Gyula nevét. 2000-ben kezdődött az az átalakulási folyamat, amelynek eredményeként a Szegedi Tudományegyetem keretei között egységesítették a szegedi felsőoktatást, a korábban önálló intézmények az egyetem karai lettek, s ez eleinte nem volt zökkenőmentes. A tanárképzésben bizonyos szakokon a továbbiakban más karok folytatták az oktatást, ugyanakkor elkezdődött a tanítóképzés, majd az óvodapedagógus, a gyógypedagógus és a szociálpedagógus képzés, elindultak a felsőoktatási szakképzések is. Ezek a képzési területek korábban nem tartoztak a főiskola képzési portfóliójába, ma pedig a legsikeresebbek közé tartoznak a karon.

A változások ellenére a lényeg, a színvonalas pedagógusképzés napjainkig megmaradt. Bár a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar immár 19 éve a Szegedi Tudományegyetem kötelékében működik, mi igyekszünk megőrizni a jogelőd intézmény hagyományait, ezzel is tisztelegve a korábbi generációk, az egykori hallgatók és oktatók előtt. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy az egész ideai év a jubileumok jegyében telik, s az évfordulós események között külön öröm Önöket köszönteni s a JGYPK Kari Tanácsa által adományozott okleveleket átadni. Fogadják szeretettel a *Kari Közlöny* erre az alkalomra szerkesztett különszámát, amelynek főszereplői Önök. Egyúttal engedjék meg, hogy karunk vezetése nevében további jó egészséget, családjukban sok örömet s hosszú, boldog életet kívánjak.

Szeged,
2019. augusztus 31.

Dr. Döbör András
dékán

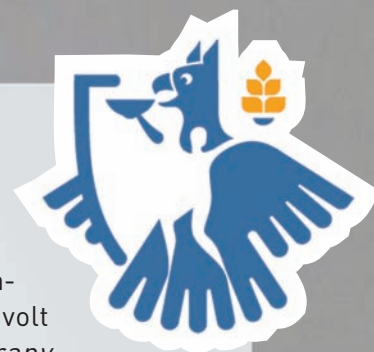

Díszoklevél-átadó 2018 képekben

Fotók: Ocskó Ferenc – SZTE JGYPK Kommunikációs Iroda

DÍSZOKLEVELESEK ÉLETRAJZA

RUBIN

Szántó Lajos tanár úr

1949-től a Kiskunfélegyházán kapott népiskolai tanítói oklevéllel a Szeged Átokházi Iskolában kezdte pedagógusi pályáját. 1952–1958 között Hódmezővásárhelyen tanított. 1956-ban a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán kitüntetéses diplomát szerzett. 1958–1967 között megyei általános tanulmányi felügyeletet látott el. 1966-ban a JATE-n kitűnő minősítéssel pedagógia szakos oklevelet kapott. 1967–1970 között Szegeden az 1. sz. Gyakorló Iskolában igazgató-helyettesként, majd 1991-ig szakvezető tanárként dolgozott, közel 300 fizika szakos hallgató tanítási gyakorlatát vezette. Pedagógiai, szak módszertani tevékenysége jelentős. Cikkei, tanulmányai jelentek meg pedagógiai folyóiratokban. Társszerzőként és szerzőként taneszközök, országosan elfogadott újítások kidolgozásában, tankönyvek és tankönyvjellegű kiadványok összeállításában működött közre, pedagógiai pályázatokon díjakat nyert. 1991-től eszi a nyugdíjasok kenyerét és kíséri figyelemmel az oktatásügy helyzetét.

VAS

Ács Kovács Ernőné Sebők Erzsébet Gizella tanítónő

Szegeden született. 1954-ben a Szegedi Állami Tanítónőképző Intézetben szerezte meg tanítói oklevelét. A gyakorlóévet 1953-ban Ásotthalmon, összevont tanyai iskolában töltötte. A képesítő vizsga után továbbra is ott tanított. 1957-ben Átokházára helyezték, majd mikor az iskolát területileg Öttömös községhez csatolták, bekerült a faluba. Nyugdíjazásáig itt dolgozott. Éveken át osztálytanító, napközis nevelő, gyermekvédelmi munkát végzett. A nyugdíjazása előtti években főleg első osztályt vezetett. Munkáját mindig elismerték, így megkapta az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, *Kiváló Úttörővezető*, *Kiváló Munkáért* kitüntetések, és nyugdíjazásakor a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*. Máig is szeretettel gondol

a régi munkahelyére és munkatársaira, tartja a kapcsolatot volt tanítványaival. 2004-ben *Arany Díszoklevéllel*, 2014-ben *Gyémánt Díszoklevéllel* jutalmazták.

Balázsfői Istvánné Magyar Erzsébet tanárnő

1954-ben szerezte biológia–földrajz szakos általános iskolai tanári diplomáját a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán. 1953 augusztusában kezdte gyakorló évét a Szillégi sugárúti Általános Iskolában a nyolcadikosok osztályfőnökeként. Szeretett itt tanítani, hűséges volt iskolájához. Később a Gyík utcai Lila iskolába került, itt dolgozott még tizenegy évet. Igyekezett hasznos tagja lenni a tantestületnek, ezt igazgatója, dr. Baltás Béláné is megerősíthetné. Innen ment nyugdíjba. Jól érezte magát a gyerekek között, úgy érzi, erre a pályára született. Sok szép emléket őriz a kirándulásokról, a Somogyi könyvtári felolvasásokról. Férje szintén tanár, két gyermekük született, öt unokájuk és két dédunokájuk van. 1984-ben *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvényt kapott több évtizedes áldozatos munkájáért.

Baráth Lászlóné Rácz Berta tanítónő

1952-ben érettségizett a Hódmezővásárhelyi Állami Tanítónőképzőben. Általános iskolai gyakorló tanítójelölti évét a Maroslelei Általános Iskolában töltötte. A tanítói képesítő vizsgát 1953 júniusában tette le. 1961. június 30-ig dolgozott a Maroslelei Általános Iskolában, majd Makón tanított tovább 1961. július 1-től 1968. december 31-ig. 1961. január 1-től Szegeden folytatta a munkát nyugdíjazásáig, 1989. december 29-ig.

Báló Józsefné Bálint Ilona Etelka tanítónő

1953-ban érettségizett a szegedi Állami Pedagógiai Gimnáziumban. Szakmai gyakorlatát a dombiratosi iskolában végezte. 1954-ben tanítói képesítő vizsgát tett a Szegedi Állami Tanítóképzőben. Munkáját kinevezett tanítóként folytatta Dombiratoson.

1957. október 1-jén áthelyezést nyert a deszki általános iskolához. 1980-ban eredményes munkájáért *Miniszteri dicséretben* részesült. 1984-től munkaközösség vezetői feladatot látott el az alsó tagozatban. Munkája során öt tanítójelölt töltötte nála szakmai gyakorlatát, akiket igyekezett lelkiismeretes munkával bevezetni az oktató-nevelő munka rejtelmeibe. 1986-ban vezető pedagógus kinevezésben részesült. 37 évet töltött el a pedagógus pályán, ennek nagy részét, 34 évet a deszki általános iskolánál, 1990-ben történt nyugdíjazásáig. 2004-ben *Arany*, 2014-ben *Gyémánt Díszoklevél* tulajdonosa lett. „A következő díszoklevél elnyerése nemcsak jóleső érzéssel töltene el, de megerősítené bennem a tudatot, hogy nem volt hiábavaló a küzdelmesen eltöltött sok év a pályán” – vallja.

Beke Mihály tanító úr

A Szegedi Állami Tanítóképzőben szerzett tanítói oklevelet 1954-ben. 41 év pedagógus szolgálat után 1994-ben vonult nyugdíjba az apátfalvi Dózsa György Általános Művelődési Központ tanáráként. Pedagógus pályájának mind a 41 éve Apátfalvához köti, mely időszak alatt kivívta a település lakóinak őszinte elismerését. Ennek eredményeként az iskola még további négy évig, nyugdíjas éveiben is igényt tartott lelkes munkájára. Kiemelkedőt a testnevelés tanításában és a település sportjának szervezésében nyújtott. 1965-ben *Kiváló Úttörővezető*, 1984-ben *Úttörővezetői Érdemérem*, 2013-ban *Kiváló Községi Sportmunkáért* kitüntetésben részesült, 2014-ben *Díszpolgári* címet kapott. Ötvenéves jubileuma alkalmából *Arany Díszoklevéllel* jutalmazták pedagógusi munkásságáért.

Bernác István tanár úr

1954-ben szerzett oklevelet a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola biológia-testnevelés szakán. Pályája első tíz évében Szolnok megyében, Kunmadarason és Szajolban tanított, szinte minden tárgyat. 1963-tól Veszprém megyében, Ajkán tanított a 3-as számú, majd az új 7-es számú iskolában, főleg testnevelést. Közben a Testnevelési Főiskolán edzői képesítést szerzett.

1983-tól Budapesten dolgozott. A XIX. kerületi Eötvös iskolából ment nyugdíjba 1993-ban, ahol még egy évig nyugdíjasként tanított. Az iskolai KRESZ oktatás szervezéséért megkapta a *Közlekedés Kiváló dolgozója*, az iskolai diáksport szervezéséért pedig *Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója* kitüntetést. 2004-ben *Aranydiplomát*, 50 éves díszoklevelet, 2014-ben pedig *Gyémántdiplomát* vehetett át a Szegedi Tudományegyetem Tanárképző Karán.

Dr. Bessenyei Imréné Morvai Szabó Erzsébet tanárnő

Iskoláit Kiskunfélegyházán és a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán végezte. Diplomáját 1953-ban szerezte. Alpáron 1953–1956 között dolgozott biológia-rajz szakos nevelőként. 1956-ban Kerekgyházára került. Itt aktívan részt vett tanítványival a vöröskeresztes munkában. 1967. június 4-én az *Egészségügy Kiváló Dolgozója* kitüntetést kapta. 1968-ban Kunszentmiklósról költözött, ahol a helyi általános iskolában beosztott nevelőként dolgozott nyugdíjazásáig. 1986. június 1-jén *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvényt, 1987. június 7-én *Pedagógus Szolgálati Emlékérmet* kapott. Nyugdíjasként tovább dolgozott 2004 szeptemberéig. Munkaviszonya a pedagógus pályán 51 év.

Dr. Bíró Lajosné Forró Etelka Katalin tanítónő

Hódmezővásárhelyen született, ott végezte iskoláit, 1951-ben a Tanítónőképzőt is. 1951 augusztusában Hódmezővásárhelyen a Dáni utcai iskolába helyezték, ahol negyedik osztályt tanított. A következő évben a Kishomoki Iskola összevont 1–4. osztályában tanított. Naponta járt ki – sokszor gyalog. Ezután a Szent István utcai iskolába helyezték – Zoltán Gábor igazgatóhoz –, ahol első osztályosokat tanított. 1962-ben Szegedre került áthelyezéssel. A Gedói Iskola új épületében tanított, már gyakorlati foglalkozást is, szaktanári képesítéssel. Majd átkerült a Rókusi Általános Iskolába Toldi István igazgatóhoz, ahol a kicsik újból rátaláltak, nagy örömeire. Nyugdíjazása előtt tíz évvel napközis nevelő lett, amit szintén megszeretett.

Fehér István tanár úr

Elemi iskolái első öt évét a nagykamarási elemi iskolában végezte, majd 1941-ben a gyulai Karácsonyi János Gimnázium első osztályába iratkozott be a nagykamarási római katolikus plébános javaslatára. A szalézi rend által fenntartott internátusban lakott gimnáziumi éve alatt. 1950-ben érettségizett, majd egy évig könyvelőként dolgozott, hogy megteremtse továbbtanulásának anyagi feltételeit. 1951-ben jelentkezett a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolára, ahol történelem–földrajz szakon kezdte meg tanulmányait. 1953-ban egyéves gyakorlatra a gyomai 1. sz. Általános Iskolához került. 1954 júliusában kapta meg diplomáját, ezután 1990-ig tanárként, ebből 22 évig iskolaigazgatóként dolgozott. Munkája elismeréseként 12 alkalommal részesült miniszteri, megyei és úttörő kitüntetésben, nyugdíjba vonulása előtt pedig címzetes igazgatói címet kapott.

Fodor Péterné Tóth Erzsébet tanítónő

Tanítói oklevelét 1954-ben szerezte. 1953. július 1-jén a Köznevelési Minisztérium az Orosháza-Szentotornyai Általános Iskolához kötelező szakmai gyakorlatra osztotta be, ahol tanítójelölti évét az 1953/54-es tanévben elvégezte. Tanítói munkáját a képesítővizsga letétele után Szentotornyan folytatta. 1956. augusztus 16-tól az Algyő-Nagyfai iskolánál működött 1957. július 7-ig, majd áthelyezték a Domaszék Zöldfás Általános Iskolához, ahol 1976. augusztus 1-ig tanított. 1976. augusztus 1-től sikerült áthelyezést nyernie állandó lakhelyéhez közeli iskolához Szegeden a Mező Imre Általános Iskolában. A Tisza-parti Általános Iskolában mint napközi otthon vezető, majd munkaközösség-vezetői munkakörben segítette az iskola nevelési programját. 1982 szeptemberétől nyugdíjazásáig felkérésre a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola külső szakvezetői munkáját is végezte. Nyugdíjazása 1989. november 10-én történt. 1982-ben *Miniszteri dicséretben* részesült, 1989-ben a *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* tulajdonosa lett.

Gazdik Gyula tanár úr

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán 1954-ben orosz nyelv és irodalom szakos tanári diplomát szerzett. További diplomát 1958-ban magyar nyelv és irodalom szakon, 1978-ban testnevelés szakon szerzett. Pedagógusi munkáját 1954-től 1955-ig Magyarcsanádon, 1956-tól 1963-ig Szeged-Béketelepen folytatta. 1963–1973 között a KISZ Bizottság Szeged városi úttörőtitkára volt. 1973–1996 között a Zrínyi Ilona Általános Iskola igazgatóhelyettesi feladatait látta el. Munkáját *Kiváló Úttörővezető* (1965), *OTSH Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója* (1970), *Úttörővezető Érdemérem* (1972), *Kiváló Munkáért* (1985), *MÜM-OTSH A Tanuló Ifjúság Testi Neveléséért Érdemérem* (1990), *Csongrád Megye Diák-sportjáért* (1991) és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (1996) kitüntetésekkel jutalmazták. 2005-ben *Arany*, 2014-ben *Gyémánt Díszoklevelet* kapott.

Gyuris Imre tanár úr

1932-ben született Szegeden. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán 1954-ben szerezte oklevelét, történelem–ének-zene szakon. A Kiskunfélegyházi I. sz. Leányiskolában kezdte pályáját. 1956–1992 között a Kiskundorozsmai Általános Iskolában dolgozott. Ezekben a munkahelyeken beosztott nevelőként, tanárként dolgozott, ének-zene és történelem tantárgyakat tanított. Munkáját *Bartók-Kodály Emlékéremmel*, *Honvédelmi Érdeméremmel* és *Kiváló Úttörővezető Érdeméremmel* ismerték el. 1964-ben „B” kategóriás népdalénekes előadóművészi diplomát szerzett, népdal- és dalénekesi tevékenységét is folytatott.

Jerney István tanár úr

Kiskunhalason született. Az elemi négy osztályt Kiskundorozsmán fejezte be. A gimnáziumot Marosvásárhelyen kezdte, Újvidéken folytatta, végül Szegeden a Baross Gábor Gyakorló Gimnáziumban érettségizett 1949-ben. Segédmunkásként kezdett dolgozni, vasesztergályos szakmát tanult, szakmunkás vizsgát tett. Mint munkás Szegeden a Pedagógiai Főiskola biológia-testnevelés szakára nyert felvételt. A főiskola elvégzése után öt évet tanított Bácsalmáson, majd Szegeden

folytatta nyugdíjazásáig mint testnevelő tanár. 1954-ben megnősült, felesége tanítónőként dolgozott. Két gyermekük született, három unokájuk, két dédunokájuk van. *Gyémántoklevelet* 2014-ben kapott Szegeden.

Kalmár Ferencné Bittó Katalin tanárnő

Tanári diplomáját 1954-ben szerezte a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola történelem-ének-zene szakán. Az 1953/54-es tanévben gyakorlóévesként a hódmezővásárhelyi Tarjáni Általános Iskolában tanított. 1954-től 1956-ig a szegedi Szilléri sugárúti Általános Iskola tanára volt. 1956-tól 1992-ig a szegedi Rókusi I. sz. Általános Iskolában tanított. 1968–1978 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanárképző szakvezető tanára volt. 1978-tól megyei ének-zene szakfelügyelői munkakört töltött be. Munkájáért számos elismerésben részesült, többek között: *Kiváló Munkáért, Kiváló Pedagógus, Vaszy Viktor Emlékérem, Bárdos Lajos Emlékérem, Pedagógus Szolgálati Emlékérem, Rókusi Iskoláért emléklakett, Éneklő Ifjúság karnagyi díj, Pedagógus Életmű Díj.*

Kónya Ferenc Zoltán tanár úr

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola ének-zene-testnevelés szakán szerzett oklevelet 1954-ben. 1953-tól 1954-ig a Mórahalmi Általános Iskolában, 1954-től a szegedi Juhász Gyula Általános Iskolában dolgozott. Az 1966/67-es tanévben a Béke utcai Általános Iskola, az 1981/82-es tanévtől pedig a Szegedi Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskola és Szakiskola tanára volt. Minden munkahelyén testnevelő tanári feladatokat látott el. Sok tanítványával szeretett meg a mozgást, a sportot. Főleg kosárlabda és atlétika sportágakban volt sikeres a tanítványaival. A városi, megyei, területi bajnokság megnyerése után kilenc alkalommal voltak az országos úttörő olimpia résztvevői. Kosárlabdaedzőként a SZEOL-nál is dolgozott. Több mint tíz kitüntetést kapott, többek között *Kiváló Munkáért, Testnevelés és Sport Emlékplakett, Honvédelmi Érdemérem, Csongrád Megye Diáksportjáért, Sportért SZOT Aranyérem.* 2002-ben vonult nyugdíjba. 2006-ban *Krúdy Életműdíjat* kapott. 2009-ben *Arany*, 2014-ben *Gyémánt Díszoklevelet* vehetett át.

Lele Károly tanár úr

Tápén született 1932-ben. 1942-ben beiratkozott a Szegedi Madách utcai Polgári iskolába. Sikeres elvégzése után felvételt nyert az Újszegedi Tanítóképzőbe. Érettségi után felvették a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola történelem-földrajz szakára. 1954-ben szerzett diplomát. Öt évig tanított Nagybánhegyesen, majd saját kérésére Csorváásra került. Ebben a kisvárosban sok szép évet töltött. Tanulmányi versenyek, kirándulások, táborozások, sportversenyek szép sikerei színesítették az iskola munkáját. A tanár úr pedagógiai tevékenységének színvonalát a sok elismerés és tanulóinak hálája, tisztelete és szeretete is igazolja. 1986-ban a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesítette. 1994-ben a Magyar Köztársaság Művelődési és Közoktatási Minisztere *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* adományozott számára.

Lipták Lajosné Bodor Anna Magdolna

óvónő

1954-ben szerezte meg óvónői oklevelét az Állami Óvónőképzőben Hódmezővásárhelyen. Gazdag életút áll mögötte, nyugdíjazásáig, 1990-ig óvónőként dolgozott az ország különböző intézményeiben, különböző beosztásokban. A békéscsabai 3. sz. Óvodában indult pályája, majd Tapolcára az 1. sz. Óvodába került. 1958-ban Gyöngyösön helyezkedett el. 1960-tól nyugdíjazásáig Dunaújváros óvodáiban dolgozott. 1960-tól óvodavezető lett, majd 1980-tól óvodai szakfelügyelői megbízást kapott, és mint óvodai szaktanácsadó ment nyugdíjba. Szakmai tudását folyamatosan gyarapította, rendszeresen kapott megbízást szakmai tanácskozások, továbbképzések, munkaközösségek szervezésére és vezetésére. Minden beosztásában igyekezett lelkiismeretesen dolgozni, vezető óvónőként és szaktanácsadóként munkatársait és kollégáit is eszerint irányítani. Munkáját számos jutalommal, oklevéllel, kitüntetéssel ismerték el felettesei. Miniszteri kitüntetései: *Az oktatásügy kiváló dolgozója* (1972), *Kiváló óvónő* (1977), *Kiváló munkáért* (1988), *Pedagógus szolgálati emlékérem* (1990).

Németh Károly tanár úr

A szekszárdi Garay János Gimnáziumban érettségizett, majd Szegeden és Budapesten magyar-történelem szakos diplomát szerzett. Felesége, Juhász Terézia a kecskeméti református tanítónő-képző után szintén Szegeden végzett. Itt ismerkedtek meg, és 1955-ben házasságot kötöttek. Tanítottak Kiskunfélegyházán, Szekszárdon, s itt is mentek nyugdíjba. Házasságukból két gyermek született, mindketten a pedagóguspályát választották. A tanár úr példaképe a pedagógus pályán édesapja, Németh Erazmus volt. Nyugdíjaztatása után még hat évig tanított. Versei, útirajzai, olvasónaplói Csurka István lapjában, a *Havi Magyar Fórumban* jelentek meg, jelenleg pedig az *Előretolt Helyőrség* c. megyei periodikában publikál.

Polgár Kálmán tanár úr

Az 1950/51. tanévben nyert felvételt a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakára, nappali tagozatra. Az 1953/54. tanévben tanárjelöltként helyezték ki Sokorópátkára. A tanári oklevél birtokában a sokorópátkai iskolában maradt beosztott nevelőként. Hat esztendő után áthelyezéssel került Pérrre 1959. augusztus 15-én. A péri Általános Iskolában szaktárgyai mellett az újonnan bevezetett politechnikát is tanította, amelyhez a szükséges ismereteket tanfolyamon szerezte meg 1963-ban Budapesten. Iskolán kívüli tevékenysége között szerepelt a helytörténet, és ennek keretében születtek meg a *Hadi ösvényen*, *Kispér bölcsője* és *Pér története sodrásban* című művei. Kiseb-nagyobb ívű cikkei jelentek meg a *Kisalföld*, a *Magyar Nemzet*, a *Lapozgató* és a *Hegyalja* c. lapokban, valamint a *Magyar Nyelvőr* c. folyóiratban. Helytörténeti munkája elismeréseként Pér önkormányzatától megkapta a *Díszpolgár* címet. 1990. szeptember 1-je óta nyugdíjas, de tovább folytatja a helytörténeti munkát.

Szathmári Tamás tanár úr

Érettségi bizonyítványát 1951-ben szerezte a budapesti Eötvös József Gimnáziumban. Ebben az évben vették fel a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola magyar szakára, ahol 1954-ben

államvizsgázott, és megkapta általános iskolai tanári oklevelét. Második szakját, a történelmet Szegeden végezte, a mai Juhász Gyula Pedagógusképző Karon 1961-ben szerezte oklevelét. 1966-ban végezte el a budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetem magyar-történelem szakát. 1953-tól 2007-ig különböző iskolatípusokban, tanyán, vidéki általános iskolákban tanított, majd fővárosi kollégiumokban volt nevelőtanár. 1967-től pedig különböző budapesti középiskolákban oktatott. A tanítás mellett a Sport és Medicina Kiadó megbízásából a *Sport a családban* c. könyvnek és útikönyveknek volt társszerzője, illetve szerkesztője. Nyugdíjba menetelekor, 1991-ben megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmet*, valamint 2006-ban a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karának *Arany*, 2014-ben *Gyémánt Díszoklevelét*. 2012-ben pedig *Arany Díszoklevelet* kapott történelem szakos diplomája 50. évfordulójára. A budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem *Arany Díszoklevelét* 2016-ban vette át.

Takács Péterné Kószó Ilona tanítónő

A Szegedi Állami Tanítóképzőben érettségizett 1953-ban, 1954-ben képesítőzött, és tanítói oklevelét szerzett. 1971-ben szerzett tanári képesítést Gyakorlóévé a dóci és a kancsalszéli (Röszke) iskolában töltötte az 1953/54-es tanévben. 1954-től 1956-ig a Röszke-Kisszéksői iskolában, 1956-tól 1964-ig Tiszaszigeten dolgozott tanítóként. 1964-től 1990-ig a Deszki Általános Iskola volt a munkahelye, ahol 14 évig igazgató volt. Aktívan részt vett a település társadalmi és kulturális életében – 2006-ban Deszk Önkormányzata *Közművelődési díjában* részesült. A *Pedagógus Szolgálati Emlékérmet* nyugdíjba vonulásakor vette át. 2004-ben *Arany*, 2014-ben *Gyémánt Díszoklevelében* részesült.

Tóth Gyuláné Szabó Ilona tanítónő

Iskolai tanulmányait a Szegedi Állami Tanítóképzőben végezte. A képesítővizsga után, 1954-től Zákányszéken, majd Ásotthalmon tanított. 1958. augusztus 1-től a Szegedi Tanítóképző 2. sz. Általános Iskolájába került, ahol nyugdíjazásáig, 1988 szeptemberéig tanított. Munkája elismerésül 1971-ben az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*,

1972-ben *Kiváló Úttörővezető*, 1980-ban *Úttörő-vezető Érdemérem*, 1985-ben *Kiváló Pedagógus*, 1988-ban *Munka Érdemrend* bronz fokozata, nyugdíjba vonulásakor a *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült. 2003-ban a *Honor Pro Meritis* kitüntetést vehette át.

Vuity István tanár úr

Katymáron született 1933-ban. Matematika–fizika szakos általános iskolai tanári diplomáját 1954-ben kapta meg az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán. Középiskolai tanári oklevelét az ELTE matematika ábrázoló geometria szakán 1959-ben szerezte.

Zoboki Györgyné Kovács Gizella tanárnő

1953-ban végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia–testnevelés szakán. Első állomáshelye Hetényegyháza (B K. M.) volt. Gyakorlóévet követően további egy évet ott tanított az általános iskola felső tagozatán. Ezután szülőfalujába, Tószegre történő áthelyezését kérvényezte, így 1954 szeptemberétől mindkét szakját a Tószegi Általános Iskola felső tagozatos osztályaiban tanította, emellett minden évben osztályfőnöki teendőket látott el. Nyugdíjazása előtt néhány éven keresztül mint napköziotthon-vezető tevékenykedett. 1983-ban ment nyugdíjba.

GYÉMÁNT

Borbás Lászlóné Hursán Éva tanárnő

Főiskolai tanulmányait 1956-ban kezdte a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–kémia szakán. Kitüntetéses oklevelét 1959-ben szerezte meg. Első munkahelye a jászszentandrásai általános iskola volt, ahol matematikát és kémiát tanított 1959-től 1960-ig. 1960-ban a Jászapáti Mészáros Lőrinc Gimnázium és Szakközépiskolába helyezték át. Itt tanított 34 évig, és rendszeresen osztályfőnök is volt. Pályaválasztási felelősként segítette a diákok továbbtanulását. A matematika, kémia és osztályfőnöki munkaközösségekben is hosszú ideig tevékenykedett. Férje, Borbás László, aki szintén Szegeden végzett a főiskolán, ugyanabban a gimnáziumban tanított kémia szakon

1964-től haláláig. A nagy távolság ellenére néhány csoporttársával évente egyszer találkozhatnak, és felidéznek a felejthetetlen szegedi éveket. Jelenleg nyugdíjasként él, gyermekei, unokái és dédunokái alkotják a családját. Törekszik rá, hogy a mindennapjai tartalmasak legyenek.

Dr. Borthaiser Antalné Dobos Klára tanárnő

1959-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia–földrajz szakán. Mindkét szaktárgyát tanította 1959-től a szegedi volt Gagarin és az Alsóvárosi Általános Iskolában. Földrajz szakvezető tanárként kapcsolatban állt a Földrajz Tanszékkel. Munkája elismeréseként 1990-ben megkapta a *Kiváló Pedagógus* kitüntető címet, melyet az Országházban vehetett át. 1993 óta nyugdíjas, a családjá öröme.

Dr. Fazekas Istvánné Szabó Katalin tanárnő

Diplomájában az államvizsga jeles eredménnyel van bejegyezve, magyar–ének szakos tanár lett. Tanított tanyán, faluban, kisvárosban, nagyvárosban, még Budapesten is. Leghálásabb tanítványai a tanyai és falusi gyerekek voltak. A hírességek közül említhetnénk népdal- és magyarnóta énekest, operaénekest, gyékényszobrászt, polgármestert, országgyűlési és városi képviselőt, államtitkárt, világbajnokot, szegedi szavalóverseny helyezetteit is. Híres tanítványai mellett – egy nagy pedagógus család immár legidősebb tagjaként – büszke gimnáziumi tanár édesapjára, a család minden pedagógusára, erdélyi nagyapjától a fiaiig. Nagyobbik fia, Csaba középiskolai tanár lett; előtte édesanyja alma materében, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán végzett magyar–népművelés szakon, pedagógusi tevékenységéért Tessedik Sámuel-díjat kapott. Kisebbik fia, Zoltán (Bátki Fazekas Zoltán) operaénekes a Magyar Állami Operaházban, emellett tanít is. Néhai múzeumigazgató férje szintén tanítással kezdte pályáját.

Gera Jánosné Cselő Éva tanárnő

1959-ben végzett jó eredménnyel a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola magyar–történelem szakán. Ez évben kezdte meg tanári működését Albertirsán

a Petőfi Sándor Általános Iskolában. Tanítványait operába és a Zeneakadémiára vitte. Sokat túrázott, ifjúsági táborokban is sokszor volt a gyerekekkel. 1975-től Cegléden a Várkonyi István Általános Iskolában tanított. Itt is igen szép eredményeket értek el tanítványai versmondásban, szép magyar beszéd és kiejtési versenyeken, tanulmányi versenyeken, sikerrel szerepeltek az iskolai rendezvényeken. Munkája közben tovább képezte magát. 1980-ban művészeti oktatói működési engedélyt szerzett bábcsoport vezetésére, majd 1984-ben elvégezte a Pest megyei Pedagógus Továbbképző osztályfőnöki speciális tanfolyamát. 1987-ben *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvénnel jutalmazták. 1992-ben ment nyugdíjba, de mint nyugdíjas még több mint 10 évet dolgozott tanárként. 1993-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott. 2009-ben *Arany Díszoklevelet* vehetett át.

Dr. Horváth Istvánné Baranyi Vilma tanárnő

1959-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán. Egy évig tanított a Csongrád megyei Mártélyon. 1960-tól a székesfehérvári II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában tanított nyugdíjazásáig. Az 1970-es évek közepétől tizenegy évig az ELTE TTK Matematikai Módszertani Tanszékén – dr. Peller József vezetésével – új matematika tankönyv kísérletben vett részt. Ezzel párhuzamosan öt évig dr. Karácsonyi Rezső új fizika tankönyv kísérletében is közreműködött. Munkájáért *Miniszteri Dicséretben* részesült.

Huszics Vendelné Fülöp Erzsébet tanárnő

1956-tól 1959-ig volt a Szegedi Pedagógiai Főiskola hallgatója magyar–ének szakon. 1974–1978 között a Budapesti Népművelési Intézetben felsőfokú karnagyi képzésen vett részt Párkai István vezetésével. 1959–1967 között a Sárszentmiklósi Általános Iskolában, 1967–1992 között a Sárbogárdi Mészöly Géza Általános Iskolában tanított. Sárbogárdon énekzenei tagozatot hozott létre és vezetett, gyermekkórusokat, valamint felnőtt vegyeskart szervezett és vezetett Tóth Gyuláné Szabó Évával és Huszics Vendellel. 2010 (Huszics Vendel halála) óta egyedül vezeti a kórust, amely a Huszics Vendel kórus nevet vette fel, és az elmúlt években sikeres

koncerteket adott a MÁV Szimfonikus Zenekar, az Anima Musicae Kamarazenekar, valamint az Alba Regia Szimfonikus Zenekar közreműködésével. Munkáját 1992-ben Arany Katedra *Emlékplakettel*, 1993-ban *Vörösmarty Mihály díjjal* ismerték el. 2003-ban megkapta a Fejér megye *Díszpolgára*, 2005-ben a Sárbogárd *Díszpolgára* címet.

Juhász András Józsefné Cseman Mária tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola szlovák–ének szakára 1955-ben nyert felvételt. Államvizsgát tett jeles eredménnyel, és 1958. július 15-én okleveles általános iskolai tanárnak nyilvánították. Pályakezdésétől (1958. augusztus 1.) Békéscsabán a 4–8. sz. Általános Iskolában tanított nyugállományba vonulásáig, 1992-ig. Pedagógiai tevékenysége során szlovák nyelvet és éneket tanított, majd „aktív” pályafutása utolsó éveiben napközis nevelőként tevékenykedett. A tanórai elfoglaltságokon túlmenően aktívan részt vett osztályfőnökként, énekkar vezetőként, napközis munkaközösség vezetőként, úttörőcsapat vezetőként az iskolai közösségi életben. Oktató-nevelő munkája elismeréseként *Úttörővezető Érdemérmét* (1979) és *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvényt (1981) kapott. Szép, tartalmas pályafutása volt, szeretett tanítani. Hitt abban, hogy amit tiszta szívből ad az oktató-nevelő munka minden napján, az a gyermekek lelkét gazdagítja. A gyermekek szeretete, a felelősség komolysága, a tenni akarás ösztönözte és lelkesítette.

Juhász Lászlóné Kis Erzsébet tanítónő

1958-ban szerezte általános iskolai tanítói oklevelét Szegeden a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben. 1957–1963 között a gyakorlóéveivel együtt 6 évig dolgozott a Szentesi Általános Iskolában. 1964–1986 között Békéscsabára az újonnan épült 10. sz. Általános Iskolába került alapító tagként. Alsó tagozatos szakmai munkaközösség-vezetői feladatokat is ellátott, részt vett a Lénárd-Demeter módszer és egyéb országos szakmai kísérletekben, publikációi jelentek meg. Tevékenységéért *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 1986–1992 között a Szeged Tabán Iskola vezető pedagógusaként gyermekvédelmi és napközis szakmai vezetői munkát végzett. Összesen 34 év szolgálati idővel rendelkezik az oktatásügyben.

Dr. Kamarás György tanár úr

1958-ban diplomázott a Pedagógiai Főiskola biológia–földrajz szakán Szegeden. Az Annavölgybányatelepi általános iskolában kezdte pályáját, fizika kivételével minden tárgyat tanított. Szervezte és vezette az iskolai sportkört, énekkart, néptánc csoportot és tanulószobai foglalkozást. 1964-ben pályázat útján került a Szegedi Tanárképző Főiskola Növénytan Tanszékére tanársegédnek. 1965-ben egyetemi diplomát szerzett biológia–földrajz szakon. 1969-től a JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumba került földrajz szakvezető tanárként. 1976-ban földrajzból doktorált. 1997 decemberében ment nyugdíjba, de még három évig óraadóként tovább foglalkoztatták. A gimnáziumban töltött 31 év alatt volt osztályfőnök, szakmai munkaközösség-vezető, földrajz szakkört, természetjáró szakosztályt, terepgyakorlatot vezetett, versenyeket, iskolai ünnepélyeket szervezett. Tanítványai közül többen bekerültek az OKTV első tíz helyezettjébe. 1978-ban *Kiváló Dolgozó*, 1982-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 1997-ben megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*, 2008-ban pedig az *Aranydiplomát*.

Kéringer Gábor tanár úr

1937. október 2-án született Cinkotán. Az általános iskolát Cinkotán végezte 1952-ben. 1956-ban érettségizett Budapesten a Táncsics Mihály Tanítóképzőben. 1959-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar–énekes szakán. 1959-től 1964-ig Pest megyében, 1964-től Budapesten tanított a XXII., illetve a XI. kerületben. Munkáját *Kiváló Csapatvezető* és *Szocialista Kultúráért* kitüntetéssel ismerték el. 1959 óta tagja a *Magyar Örökség- és Kölcsey díjas* Budapesti Kórusnak.

Kindle Józsefné Goron Irén tanárnő

1959-ben szerzett magyar–román szakos általános iskolai tanári oklevelet a Szegedi Pedagógiai főiskolán. Szülőfalujában, Körösszakálon kapott tanári állást. Az iskola kétnyelvű volt, s ma is az, így mindkét szakon érvényesülni tudott. Mindvégig szülőfalujában dolgozott. Szinte az egész falu lakosságát tanította: gyermekeket nappal, esti iskolában felnőtteket, egész generáció nőtt fel munkája során. Hivatásának tekintette a tanári pályát, szerette a gyermeki zsvajt, a csengőszót,

a tankönyvek szagát, a krétát, a ceruzát, az egész iskolai környezetet. Egész tanári pályáját áthatotta a gyermekszeretet, a tenni akarás, a fáradhatatlan munkatempó, a küzdelem, a mindennapos bizonyítás. Minden segítséget megadott a tanulóknak a pályaválasztáshoz, próbált utat mutatni az ismeretlen felé. Világosságot igyekezett varázsolni az egyszerű gyermeki fejekbe, meg akarta világítani az utat, amelyen azóta száz meg száz iskolás gyermek jutott el a neki megfelelő tudásig, a pályaválasztásig, a felnőtt emberré válásig.

Kovács Gerőné Mánássy Viktória tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola elvégzése után 1959. szeptember 1-jén Sarkadkeresztúron kezdett tanítani. Egy év múlva Gyulára, szülőhelyére került az akkor még 2. sz. Általános Iskolába (mostani nevén Dürer Albrecht Általános Iskola). Itt tanított 1993-ig, akkor került nyugdíjba. Az első és második év kivételével mindig biológiát és földrajzot tanított. Osztályfőnök is volt mindig, 1971-től pedig csapatvezető-helyettes három évig. Legmagasabb kitüntetése a Miniszteri *Dicséző Oklevél*. 1960-ban ment férjhez egy kollégájához, 1961-ben született a fia, akit 1968-tól, miután elvált, egyedül nevelt fel és taníttatott.

Kürtösi László tanár úr

1959-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán. 1959-től 1962-ig a szécsényi Fiú Általános Iskolában matematika–fizika szakos tanárként dolgozott. 1962–1969 között járási népművelési felügyelő volt. 1969-től 1971-ig a szécsényi Fiú Általános Iskolában igazgató-helyettes. 1971–1997 között a szécsényi Mezőgazdasági Technikumban beosztott tanár, kollégiumvezető, igazgatóhelyettes. 1997. március 1-jén történt nyugdíjazása után 1997-től 2009-ig főállású, illetve óraadó tanárként dolgozott Szécsényben a Liphay Béla Mezőgazdasági Szakközépiskola és Kollégiumban, illetve a Körösi Csoma Sándor Gimnázium és Szakközépiskolában. Munkájáért számos kitüntetésben részesült: Mezőgazdasági és Élelmezési Miniszter *Dicséző Oklevele* (1972), Ifjúsági mozgalomban végzett munkáért *Dicséző Oklevél* (1972), Szakszervezeti *Munkáért Kitüntetett Jelvény* ezüst fokozat (1988), *Törzsgárda Emlékérem* különböző fokozatai, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (1998).

Dr. Muszka Dánielné Náray Zsuzsanna tanárnő

Szegeden született, iskoláit is itt végezte. 1956-ban felvételt nyert a Pedagógiai Főiskola földrajz-rajz szakára. Gyermekkorától festőnek készült, a tanulmányi idő alatt művésztelepeken gyarapította tudását. Fialtan művészek kiállításain szerepelt. Vinkler László tanítványaként 1959-ben végzett. Óraadó tanár volt a főiskola gyakorló általános iskolájában, valamint a Földműves utcai Általános Iskolában. Később a MÁV Nevelő Intézetben nevelőtanár volt. Férjhez ment Muszka Dánielhez, aki az MTA Matematikai Logika és Alkalmazásai osztályán Kalmár akadémikus oldalán dolgozott. Később abbahagyta a tanítást, és csatlakozott férjéhez mint műszaki ügyintéző, innen ment nyugdíjba. Két leányuk született. Mikor unokái is önállósodtak, 2005-től kezdett újra festeni. Évente két önálló kiállítása volt. Férje támogatta mindenben, kiállításai megvalósítását is neki köszönhette. Szegeden a TIK-ben két évenként, a többi Balatonföldváron, Lellén, Nagykőrösön és Budapesten volt.

Nagy Ferenc tanár úr

Földrajz-rajz szakos tanári oklevelének megszerzése után 1959. augusztus 1-től dolgozott a Mezőberényi 2. sz. Általános Iskola tanáraként, majd 1966-tól igazgatóként. Vezetői feladatai közül legfontosabbnak az akkori viszonyoknak megfelelő modern oktatás feltételeinek megteremtését tartotta. A tantestülettel egyetértésben bevezették a kabinet-rendszerű oktatást, jó eredménnyel. 1981-től a Mezőberényi 1. sz. Általános Iskola igazgatója lett. Feladatul kapta a testnevelés oktatása szakosított tantervű rendszerének bevezetését az utánpótlás nevelése céljából. Tanulóik több sportágban eredményesen szerepeltek a diákolimpiák versenyein. Nemzetközi sportkapcsolatok és gyermek cseréüldetés szervezésében vett részt nyugdíjazásáig, 1998-ig. Ezt követően művészeti tantárgyakat tanított a Mezőberényi Petőfi Sándor Gimnáziumban és az alapfokú művészeti iskolában. Működése alatt tagja és választott képviselője (is) volt a település politikai és társadalmi szervezeteinek.

Pusztai Tiborné Ördög Klára tanárnő

Az általános iskola elvégzése után a Kemény Nándorné Tanítónőképzőbe nyert felvételt 1953-ban. Kitűnő eredménnyel érettségizett 1957-ben, majd Szegvárra került gyakorlóéves tanítónak. 1958-ban képesítővizsgázott. A következő tanévben Szegváron a felső tagozatban magyar és ének tantárgyakat tanított. A Szegedi Tanárképző Főiskola történelem-ének levelező szakán tanult, 1965-ben sikeresen államvizsgázott, általános iskolai tanári képesítést nyert. 19 évig vidéken és 19 évig Szegeden tanított. 1995-ben nyugdíjazták, ezután még négy évig óraadóként tanított. 1989-ben *Kiváló Úttörővezető* kitüntetést kapott. 1995. június 1-jén *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* vehetett át.

Sádt Edéné Seres Zsuzsanna tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskolán szerzett magyar-ének szakos általános iskolai tanári diplomát 1959-ben, majd felvételt nyert a szegedi József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára, ahol magyar-történelem szakos középiskolai tanári oklevelet kapott. Kezdetben általános iskolában tanított, majd Budapesten a Postaforgalmi Szakközépiskolában lett magyar-történelem szakos tanár és a történelem munkaközösség vezetője 15 éven át. Végül a Kaesz Gyula Faipari Szakközépiskolában fejezte be tanári munkásságát, innen ment nyugdíjba 50 éves munkaviszony után. Évtizedekig volt érettségi bizottságokban elnök, illetve tag, az emeltszintű érettségi bevezetésétől magyar nyelv és irodalom tárgyból kérdező tanár, illetve elnök. Minden munkahelyén vezetett kórust, az *Éneklő Ifjúság* versenyen rendszeresen nyert velük arany oklevelet. A Postaforgalmi Szakközépiskola énekkarával külföldön is szerepeltek, a finn helyi rádió közvetítette a műsorukat. Három gyermeke, négy unokája van.

Szalka Lajos tanár úr

A Szegedi Pedagógiai Főiskolán matematika-kémia szakon végzett 1959-ben. A Pedagógiai Főiskola Gyakorló Általános Iskolájában és Mihálytelken tanított. 1965–1970 között Szeged MJ Városi Tanács VB Művelődési Osztályán

dolgozott mint gazdasági főelőadó, később mint nevelőotthoni felügyelő, óvodai felügyelő. 1966-tól 1969-ig a JATE Bölcsészettudományi Karán pedagógia szakot végzett. 1970-ről 1972-ig általános iskolai igazgatóhelyettesként, majd iskolaigazgatóként dolgozott. 1972–1986 között általános iskolai igazgatóként dolgozott. 1986-ban áthelyezték a 624. sz. Ipari Szakmunkásképző Iskolába, ahol szaktanárként fodrász-, valamint érettségizett kozmetikus tanulókat tanított. 1996-ban nyugdíjazták, ezt követően egy évet még tovább dolgozott. 1997–2000 között a Csongrád Megyei Pedagógiai és Közművelődési Szolgáltató Kht.-ban oktatásszervezőként dolgozott. Szakszolgálati vizsgálatok szervezése, irányítása, valamint pályaválasztási tanácsadói feladatokat végzett, pályaválasztási tájékoztatót szerkesztett.

Szántó Gyözőné Márton Erzsébet tanárnő

1959-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakán. Iskolái a következők voltak: Mártély, ahol néhány hónapig tanított. Ezután Hódmezővásárhely következett. Szeged felé kellett közelednie, mivel Szegeden lakott. Hódmezővásárhelyen az Állami Nevelőintézetben lett nevelő tanár. Itt a szeretetreméltó árva és elhagyott gyerekek nevelője volt. Ezután néhány évig Mihálytelken (Szegedtől kb. 5 km-re) tanított. Az utolsó iskolája Szegeden a Móricz Zsigmond Általános Iskola volt. Mind anyagilag, mind erkölcsileg megbecsülték. *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetésben részesült, úttörővezetői munkájáért is magas kitüntetést kapott. 1993-ban ment nyugdíjba.

Szujó Lajos József tanár úr

1954-től 1958-ig az Újszegedi Tanítóképzőben tanult. 1958-tól 1960-ig az öttömösi Pálffy Iskolában tanított tanyán. 1959-ben képesítő vizsgát tett Szegeden, itt kapott tanítói oklevelet. 1959–1961 között tanított a Körösújfalui Általános Iskolában. 1962. február 28-tól augusztus 31-ig a Hunyai Általános Iskola tanítója volt. 1962–1976 között a Gyomai I. sz. Általános Iskolában dolgozott. Közben 1972-ben a Szegedi Tanárképző Főiskola levelező tagozatán oklevelet szerzett fizika szakon. 1976–1994 között a Gyomai Bethlen Gábor Mezőgazdasági Szakközép- és Szakmunkásképző

Iskolában tanított, valamint kollégiumi vezető volt. Szív-műtétjét követően lett rokkantnyugdíjas 1994 májusában.

Tóth Imréné Szabó Éva tanárnő

Gyerekkori álma volt, hogy pedagógus lehessen, ezért jelentkezett a Szegedi Pedagógiai Főiskolára. Pályakezdőként 1959. augusztus 15-től került a Tiszacsegei Általános Iskolába biológia-földrajz szakos tanárként, ez volt az első és egyetlen munkahelye. Feladatait igyekezett mindig pontosan elvégezni, igényes volt a munkájára, jó kapcsolatot ápolt tanítványaival és családjakkal, valamint rendszeresen továbbképezte magát. 1971-ben a vezetőképző tanfolyam elvégzése után igazgatóhelyettesi kinevezést kapott, és az is maradt nyugdíjazásáig. Tanártársaival létrehozta a tovább nem tanuló gyerekek részére a Mezőgazdasági és Háztartási Ismeretek Szakiskolát, ahol tantervet, tanmenetet készített. 1972-ben *Kiváló Úttörővezető*, 1978-ban *Oktatásügy Kiváló Dolgozója* kitüntetést, majd 1991-ben *Maróthy György-díjat* kapott. A település kulturális életében aktívan részt vett, rendezvényeket, versenyeket, vetélkedőket szervezett. Mindezek mellett feleség, anya, valamint nyugdíjazása óta főállású boldog nagymama is egyben.

Dr. Vida Mihályné Pásztor Ilona tanárnő

Az általános iskolát Makón, a középiskolát a szegedi Irinyi János Vegyipari Technikumban végezte. Érettségi után a Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakán tanult tovább. Tanári oklevelét 1959-ben szerezte, a JATE pedagógia szakán másoddiplomázott 1973-ban. Tanári pályáját Szegváron kezdte, majd 1964-ben Szegedre, a Ságvári-telepi Általános Iskolába helyezték át. Innen 1969-ben a Szegedi Béke utcai Általános Iskolába került, kémia szakfelügyelői beosztásba, majd 1975-től 1993-ban történt nyugdíjazásáig az iskola igazgatója volt. Szakfelügyelői, illetve igazgatói munkája mellett részt vett a JATE Bölcsészettudományi Kar Neveléstudományi Tanszékének, illetve az OPI oktatással és neveléssel kapcsolatos kísérletező és kutató munkájában is. Kétszer kapta meg az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója* kitüntetést, nyugdíjazásakor a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* vehette át.

Zám János tanár úr

Gyulán született 1936-ban. Általános iskolába Nagykamaráson járt, Battonyán érettségizett. 1959-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakán. Medgyesegyházára helyezték az Általános Iskolába. 1996. szeptember 3-ig, nyugdíjazásáig ott tanított. Az iskola 1966-tól közös igazgatású Általános Iskola és Gimnázium lett, itt is tanított. 1985-ben a tantestület igazgatónak választotta, hat évig látta el ezt a feladatot. Munkásságáért *Kiváló Munkáért* elismerést kapott.

ARANY

Aradi Gyuláné Mércsei Anna tanárnő

A főiskola elvégzése után szülőfalujában kezdett tanítani. Szeretetteljes, családias légkörben, szorgalmasan tanuló gyerekekkel ideális indítása volt a pályájának. A későbbiekben Salgótarjánban tanított, itt már több próbatétel várta. A város egyik „elit” iskolájában, ahová sok nehéz sorsú tanuló is járt, meg kellett küzdenie a felzárkóztatás feladataival. Pedagógus pályája harmadik szakaszában a főváros III. kerületében folytatta tevékenységét. Mindkét szakját, a magyart és az orosz is tanította, osztályfőnök volt, de ha kellett, besegített a napközis munkába is. A nyári szünetek idején több turnusban a kerületi napközis tábor gyermekvédelmi felelőse volt. 1974-től alakult az Óbudai Harrer Pál Általános Iskola, melynek alapító tagjai között lehetett. Szaktárgyai tanítása mellett osztályfőnök, majd az osztályfőnöki munkaközösség vezetője volt. Az orosz nyelv tanításának megszüntével rész munkaidőben az iskolai könyvtárban dolgozott, majd elvégezte az ELTE könyvtáros-tanári szakát. 2005 januárjában nyugdíjba vonult.

Ágoston Dénes Mihályné Szamosközi Éva tanárnő

1969-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán biológia-földrajz szakot végzett. 1969/70-ben Szentesen, 1970-től 1978-ig a Tari Általános Iskolában tanított. 1978-tól Nagybátonyban helyezkedett el a Bartók Béla Általános Iskolában. Itt először napközis teendőket látott el, majd a napközis munkaközösség vezetője lett. 1989-től az Erkel Ferenc

Általános Iskolában dolgozott, ahol szaktárgyai mellett a háztartástan tantárgyat is tanította. Szakköri tevékenységet, vöröskeresztes munkát, versenyekre való felkészítést rendszeresen végzett. Szakmai továbbképzések mellett egyéb továbbképzéseken vett részt: Napközis komplex tanfolyamon és Környezetvédelem tanfolyamon. Országos pályázatokba is bekapcsolódott tanítványjaival. Munkáját a helyi vezetők, az iskola vezetősége, a szülők elismerték. Országos kiüntetésben is részesült. Pályafutása alatt a környezet megismerésére, a természet szeretetére, megóvására, a biológia szépségére, a földrajzi ismeretek elsajátítására, összefüggéseire igyekezett tanítványai figyelmét felhívni, tanítani.

Árváné Hevér Katalin tanárnő

A Szobi Általános Iskola és Nevelőotthonban kezdte pályáját, majd a Békési Általános Iskola és Diákotthonban folytatta nevelőtanárként, később igazgatóhelyettesként. 1976-tól a Békés megyei Diák- és Nevelőotthonok szaktanácsadói feladatait látta el. 1979-től a Szegedi Tarjánváros III. sz. Általános Iskola tanára lett, itt dolgozott közel 30 évig. Az iskola vezetőségének tagjaként részt vett egy új iskola nagyon gazdag pedagógiai programjának kialakításában és nem kevés munkával járó megvalósításában. 1984-től külsős szakvezető tanárként a földrajz szakos hallgatók képzését is segítette. Minden tanévben iskolai szintű kirándulásokat, országjárásokat, nyári táborokat szervezett. Munkája elismeréseként *Oktatásügy Kiváló Dolgozója, MÚSZ OT. Dicsérő Oklevele, Kiváló Munkáért*, 2005-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekkel kapott. Nyugdíjazása után a Kacsoh Pongrác Művészeti Alapiskola művésztanáráként dolgozott. Munkáját minden területen odaadással, örömmel végezte. Széchenyi István szavait idézve így vall: *„Boldog, aki a múltra vígan s elégedetten tekinthet vissza!”*

Bagaméry Gáspárné Hammer Szabina tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán diplomázott magyar-történelem szakon 1969-ben. Pályázat útján a soproni Állami Nevelőotthonban kapott állást, az ottani általános iskolában tanította mindkét szakját. Közben történelemből kiegészítő

szakot is végzett, így ebből a tárgyból középiskolai tanári diplomája van, amit hasznosítani is tudott. 1973-tól, férjhezmenetele után a kunhegyesi gimnáziumban tanított. 1974-től Szolnokon kapott állást. 24 évig tanított a Kassai Úti Általános Iskolában. Lehetősége volt sok területen kipróbálni, hasznossá tenni magát. Német nyelvből nyelvizsgázott, hogy taníthassa a nyelvet; a városban elsőként tanított erkölcsstant és etikát, több iskolában folytatott hitoktatást. Tíz évig igazgatóhelyettesként is dolgozott. 1998 augusztusától nyugdíjazásáig a szolnoki Belvárosi Általános Iskolában – ma Szegő Gábor Általános Iskola – kapott lehetőséget a tanításra.

Baráth Mihály tanár úr

A Szegedi Tanítóképző Intézetben 1961-ben tanítói oklevelet szerzett. Szakmai kihívás céljából kérte áthelyezését a Pusztatottlaka-Tökfalui összevont 1–4. osztályos iskola vezetésére, ahol öt – feledhetetlen – tanévet töltött. Az 1968/69-es tanévtől igazgatóhelyettesként dolgozott Pusztatottlakán a körzeti iskolában. 1969-ben szerezte magyar–történelem szakos tanári oklevelét. Az Eleki Általános Iskolai diákotthonban két tanévet nevelőtanárként, két tanévet igazgatóként töltött el. 1977 szeptemberétől elfogadta a Végegyházi Általános Iskola igazgatóhelyettesi állását. 1983. július 1-től igazgatói kinevezést kapott, amit 2002. július 31-ig, nyugdíjazásáig látott el. Iskolaigazgatói stratégiai célja, „ars poeticája” az volt, hogy Végegyháza kisközség mindenkorai iskolás gyermekeinek egyenlő esélyt teremtsen megalapozott továbbtanulásukhoz s majdani életpályájukhoz. Kitüntetései: *Kiváló Munkáért Érdemérem*, *Czabán Samu díj*, *címzetes igazgató*. Életpályája másik meghatározója a közéleti tevékenység volt: Pusztatottlakán társadalmi tanácselnök, Végegyházán tanácselnök-helyettes, polgármester, önkormányzati képviselő és alpolgármester volt.

Bató Flórián tanár úr

Budapesten született 1943-ban, Sarkadon járt általános iskolába, és itt érettségizett a Sarkadi Gimnáziumban. A Szegedi Felsőfokú Tanítóképzőben 1965-ben kapott tanítói diplomát, 1969-ben levelező tagozaton orosz szakos, 1976-ban levelező tagozaton történelem szakos tanári oklevelet szerzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán.

Az 1965/66-os tanévben Sarkadon az egykori iskolájában kezdett tanítani orosz nyelvet. Békéscsabán 1976-tól a 7. sz. Általános Iskolában, majd 1977–2007 között a 10. sz. Általános Iskolában tanított orosz nyelvet és történelmet. Leningrádban orosz nyelvi továbbképzésen vett részt 1978-ban. Kitüntetései: *Miniszteri Dicséret* (1987), *Eötvös Emlékérem* (2002), *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (2005), *Németh László Díj* (2007).

Batóné Zsila Marianna tanárnő

1963-ban érettségizett a Békéscsabai Rózsa Ferenc Gimnáziumban. Tanulmányait 1969-ben fejezte be biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon, 1970-ben pedig kiegészítő szakon földrajz szakos tanári oklevelet szerzett. Pályáját Sarkadon az 1. sz. Általános Iskolában kezdte, biológiát és földrajzot tanított. Az 1976/77-es tanévtől Békéscsabán az 1. sz. (későbbi nevén Áchim L. András) Általános Iskolában technikát és biológiát tanított 2002 végéig. A pedagógusok intenzív továbbképzésén biológiából (JGYTF), környezetvédelemből (ELTE TTK) és technikából szerzett tanúsítványt. Iskolájában a Természet-tudományos Munkaközösség vezetőjeként tevékenykedett tíz éven át. Vezette a környezet- és természetvédelmi szakkört, tanítványai sikereket értek el a városi, a megyei és az országos tanulmányi versenyeken. Az iskolában és a Békéscsabai Városvédő Egyesület Ifjú Városvédők tagozatának vezetőjeként eredményeket ért el a fiatalok környezettudatosságának formálásában. Pedagógiai tevékenységét 2002-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el.

Bárdiné Békési Mária tanárnő

A főiskola Békéscsabára kihelyezett tagozatára, testnevelés–orosz szakra jelentkezett 1965-ben, közben a békéscsabai Előrénél kézilabdázott. Két év után részállamvizgát tett, kiment tanítani, és levelezőn végezte a testnevelést. Első munkahelye a Tarhosi Általános Iskola volt, mellette Békésen folytatta a kézilabdázást. 1970-ben megnyerték a *Falusi Szpartakiád* országos döntőjét. 1976-tól a Békési 1. sz. Iskolában tanított. Tanulói sok versenyen vettek részt eredményesen, amiért Miniszteri dicséretet kapott. Közben elvégezte a tolmácsolást, 1987-ben diplomamegújító képzést végzett Nyíregyházán testnevelésből. Megszerezte a kosárlabda edzői

minősítést, dolgozott a Békési Sportbizottságban, atlétikai bíróként még most is tevékenykedik. 1990-ben áthívták a Békési 2. sz. Iskolába, ahol felkérték a nyelvi munkaközösség vezetésére, amit nyugdíjazásáig végzett. Itt tagozatos nyelvoktatás is folyt, jó pár tanulója alapfokú nyelvizsgát tett. 1992-ben levizsgázott német nyelvből is. A Békés városi Német Nemzetiségi Önkormányzatot vezette tíz évig. Tizenhárom éve tagja, egy ideig elnökhelyettese a Békés Megyei Német Nemzetiségi Szövetségnek, öt éve vezetőségi tagja a Békés Megyei Német Nemzetiségi Önkormányzatnak.

Beerné Sántha Magdolna tanárnő

A kecskeméti Katona József Gimnáziumban érettségizett. A Szegedi Tanárképző Főiskola földrajzszakán végzett 1969-ben. Első munkahelye a Leninvárosi Általános Iskolában volt. 1976-tól nyugdíjba vonulásáig a Kecskeméti Óvónőképző Intézetben, majd a Tanítóképző Főiskolán rajzot, rajzmódszertant, művészettörténetet, bábót tanított. Báb speciálkollégiumot vezetett két évtizeden keresztül a főiskolán. Hallgatói sokat szerepeltek a városban, különösen Mikuláskor. „C” kategóriás minősítésű vizsgát tett kb. 160-180 hallgatója. Írt bábdarabokat, melyek könyv formában jelentek meg. Jelent meg rajzmódszertani jegyzete is. 22 évig a főiskolán rendezvény-szervezői munkát is végzett a tanítás mellett. Nyugdíjazása után még 18 évig a nyugdíjas találkozókát is szervezte és rendezte. Munkásságát 1996-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* jutalmazták.

Dr. Békési Imréné Dr. Fejes Katalin tanárnő

Kecskeméten a Katona József Gimnáziumban érettségizett 1964-ben. Ebben az évben kezdte meg tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakán, ahol jeles eredménnyel kapta meg általános iskolai tanári diplomáját 1969-ben. További tanulmányai: 1972-ben jeles tanítói diplomát kapott a Jászberényi Főiskolán, 1977-ben kitüntetéses középiskolai tanári oklevelet szerzett a JATE magyar szakán. 1980-ban egyetemi doktori, 1986-ban magyar nyelvészetből kandidátusi fokozatot szerzett, 2001-ben habilitált. 1973 óta tanít folyamatosan: 1978 februárjáig a JGYTF gyakorlóiskoláiban, utána pedig

a JATE, jelenleg SZTE Magyar Nyelvészeti Tan-székén, ahol nyugdíjba vonulása óta is tart órákat egyetemi magántanárként. Főbb szakmai elismerései: *Kazinczy-díj, Széchenyi Professzori Ösztöndíj, Rektori elismerő Oklevél, Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett, Apáczai Csere János-díj, egyetemi magántanári cím.*

Cseh János tanár úr

A főiskola elvégzését követően 1969 szeptemberétől az endrődi általános iskolában kapott állást, ahol három évet töltött. 1972-től a gyomai ipari iskolában tanított tizenkét évig, közben matematikából középiskolai tanári diplomát szerzett a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem levelező tagozatán. 1980-ban felkérték a matematika-fizika tantárgyak szakfelügyeletének ellátására a Békés megyei szakmunkásképző intézetekben, majd a közben várossá nyilvánított Gyomaendrőd mezőgazdasági szakmunkásképző iskolájában tanított 1984-től 1987-ig. Munkaviszonya utolsó húsz évében – 1987-től 2007-ig – a gyomaendrődi gimnázium és szakközépiskola tanára volt.

Cseh Miklósné Kéri Erzsébet tanárnő

1959-től a Kecskeméti Állami Bányai Júlia Általános Leánygimnázium tanulója lett, kollégista volt. 1963-ban érettségizett, majd 1963 decemberétől az ágasegyházi iskolában képesítés nélküliként tanított. 1964-ben jelentkezett a Szegedi Tanárképző Főiskola orosz-testnevelés szakára, levelező tagozatra. Előfelvételt nyert az 1965-ös tanévre. Főiskolai tanulmányait 1965-ben kezdte magyar-orosz szakon. 1968 óta családjával Helvécián él. 1969-től a Helvécia Feketeerdői Általános Iskola magyar-orosz szakos tanára volt 2006-ig. Három gyermeke van. Tanári tevékenysége mellett a községben aktív társadalmi és közösségi munkát végzett.

Dobos István tanár úr

Első pedagógusi képesítésének megszerzése óta az oktatás területén dolgozott. A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1969-ben szerzett oklevelet mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon.

Munkássága során különböző szintű beosztásokban tevékenykedett, amelyért többször részesült elismerésben. Az oktatás területén teljesített negyvenegy éves munkaviszonya után ment nyugdíjba. Már átvehette az *Arany*, illetve *Gyémánt Díszoklevél* kitüntetést az első diplomája után.

Dr. Elekes Mihályné Mocsári Edit tanárnő

Érettségi után képesítés nélküli tanárként dolgozott Ladánybenén. Községi ösztöndíjasként, 1965-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-ének-zene szakára. 1969-ben kapott diplomát, majd visszament Ladánybenére tanítani. Budapesten a Felsőfokú Karnagyképzőn karnagyi diplomát szerzett. Szegeden a Szirmai István Általános Iskolában kapott állást, ahol beindította a zenei tagozatot. Gyermekek- és ifjúságvédelmi felelős is volt. Tíz évig dolgozott ebben az iskolában. Három évig a Városi Gyámügyi Hivatalnál hivatásos pártfogói megbízatást töltött be. Kórusa számos arany minősítést kapott az Éneklő Ifjúság hangversenyeken. 1985-ben Pécsre az Apáczai Csere János Nevelési Központ 1. sz. Általános Iskolájába került. Bekapcsolódott az innovációkba, és kóruscsapatot hozott létre. Zenei táborokat szervezett a gyerekeknek Orfűn és Szigetváron. Szakmai munkaközösség-vezetőként három általános iskola szakmai irányítását látta el. Több kitüntetéssel jutalmazták, 1999-ben *Vezető pedagógus* kitüntető címet kapott.

Fülöp Józsefné Hollósi Erika tanárnő

Tanári oklevelét 1969-ben szerezte a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-orsz szakán. A Szobi Általános Iskola és Gimnáziumban kezdte meg pedagóguspályáját 1964-ben képesítés nélküli nevelőként. 1965–1970 között Márianosztrán, 1971–1978 között Alsónémedin az Általános Iskolában tanított, valamint úttörővezetői feladatokat látott el. 1980-tól 1984-ig a dabasi Járási Hivatal általános tanulmányi felügyelője volt. 1991–1995 között az Ócsai Bolyai János Gimnázium magyar- és némettanára. 1995–2000 között a Dánszentmiklósi Ady Endre Általános Iskola igazgatója. 2000–2006 között nyugdíjas tanár Dánszentmiklóson és Pustavacson. Pedagógus munkája folytonosságát egyéb közösségi megbízatásai szakították meg (Dabas:

A csoport közös fotója az utolsó konzultáció végén készült 1969-ben.

Az álló sor: Nagy Istvánné, Tábori Mihályné, Gáspár Ilona, Borsodi Jánosné, Szabó Zsuzsanna.

Az ülő sor: Polgár Györgyné, Nagy Éva, XY, Fülöp Józsefné

politikai munkatárs, Alsónémedi: tanácselnök, a Dánszentmiklósért Egyesület elnöke). Elismerései többek között: Miniszteri dicséret szaktanári munkáért, *Dicsérő oklevél*, Dánszentmiklós *Díszpolgára*. Ma két gyermeke, öt unokája és társa teszik teljessé életét.

Garami Gyuláné Plichta Judit tanárnő

Anyai ágon igazi pedagógus családban nevelkedett. Minden vágya az volt, hogy ő is taníthasson. 1964-től képesítés nélküli nevelőként öt évet Halásztelken tanított. Régi vágású igazgatója hatására pontos, precíz, megbízható ember vált belőle. Ezalatt született lánya, családi helyzete nagy válságát is itt élte át. 1969-ben Csepelre került tanítani, ahol új lappal indítva nagy örömmel állt munkába. Negyven évig tanított a kerületben, miközben szakvezetői, vezető tanári munkát látott el. Vezetőképzőt végzett, sok-sok szakmai és módszertani továbbképzésen vett részt. Három iskolában huszonhat évig volt igazgatóhelyettes. Lehetősége volt új iskolát indítani, és arra is, hogy az iskola arculatát újításokkal, tagozatok indításával átformálja. Férje halála után gyerekei és munkája töltötte ki az életét. „Így visszatekintve és átgondolva megérte” – vallja.

György Sándorné Lovas Mária tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán szerzett tanári diplomát 1969-ben. A Forráskúti Általános Iskolában kezdett tanítani, majd a szegedi Fodor József Élelmiszeripari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézetbe helyezték át, ahol 25 évig tanított nappali és levelező tagozaton, és folyamatosan osztályfőnök is volt. Ezután a Tisza Lajos Könnyűipari Szakközépiskolába került, ahonnan 2005-ben ment nyugdíjba. Az ELTE Bölcsészettudományi Karán kapta meg orosz nyelv és irodalom szakos középiskolai tanári oklevelét. 1995-ben angol nyelvtanári diplomát szerzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Továbbképzéseken bővítette ismereteit, ennek köszönhetően lehetett szakvezető, érettségi elnök és szaktanácsadó. Volt még szakszervezeti titkár, általános igazgatóhelyettes, levelező tagozatvezető. Tanítványai sikeresen versenyeztek, később a nyelvvizsga megszerzése volt a fő cél mindkét nyelvből. Eredményes oktató–nevelő munkájáért *Miniszteri Dicséretben, Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült, 2005-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott. „A főiskola felkészített a különböző munkakörök ellátására, amiért hálás vagyok” – emlékezik vissza tanulmányaira.

Dr. Halász Árpád tanár úr

A Szegedi Tanárképző Főiskola 1964 szeptemberében induló Szolnoki Kihelyezett Tagozatán végezte el nappalin, kollégistaként a matematika szakot. A Körösnagyharsányi Általános Iskolában kezdett dolgozni egyszakos tanárként, és közben végezte levelezőn a fizika szakot. Majd Komádiba került már kétszakos tanárként. 1974. szeptember 1-jével Mezősasra nevezték ki iskolaigazgatónak. 1974/75-ben elvégezte az iskolaigazgatók vezetői tanfolyamát. 1977 szeptemberétől a Járási Hivatal Művelődési Osztályán dolgozott mint oktatási intézményirányító. E munka szakszerű végzése érdekében jelentkezett a jogi egyetemre szintén Szegedre, levelezőre, doktorrá avatása 1983-ban történt. Ezután Hencidára került iskolaigazgatónak, később jogtanácsosként, majd ügyvédként dolgozott nyugdíjazásáig. 2011-ben mediátorképzésen vett részt, az Igazságügyi Minisztérium felvette a közvetítők névjegyzékébe. Mindig büszkén emlegette a Szegedi Tudományegyetemet, hiszen egész karrierjét a szegedi főiskolai és egyetemi tanulmányainak köszönheti.

Dr. Harmat Sándorné Koszó Piroska tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1969-ben végzett történelem–testnevelés szakon. Sokat köszönhet tanárainak, akik a szakmai tudáson kívül ember szeretetre, a gyermekek iránti tiszteletre nevelték. Négy évig dolgozott Szegeden a Tömörkény István és Rózsa Ferenc Gimnáziumokban. Ezalatt a SZEOL színeiben atletizált. Első osztályú eredményeket ért el távolugrásban és ötpróbában. 1973-tól Tataházán tanított 33 évig. Kis falu kis iskolájában az eredmények akkor jöttek, amikor a 200 fő alatti kisiskoláknak megrendezték az országos versenyeket. Tanítványai közül a lányok kézilabdában voltak döntősök Csillebércen és Dunaújvárosban, Csima Lackó pedig 600 méter futásban lett országos csúccsal bajnok Gyulán. Jelenleg boldog szülő és nagyszülő, két gyermeke és négy unokája van. „Köszönöm a Sorsnak, hogy pedagógus lehettem” – vallja.

Hegedűs Imre tanár úr

1960-ban érettségizett Törökszentmiklóson. 1963-ban a Kaposvári Felsőfokú Tanítóképző Intézetben tanítói oklevelet szerzett. Általános iskolai orosz tanári oklevelét 1969-ben szerezte a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. Középiskolai orosz tanári kitüntetéses oklevelét 1975-ben kapta meg a szegedi József Attila Tudományegyetemen. Aktív korszakát végig pedagógus pályán töltötte, az oroszon kívül más tárgyakat is tanított. Munkahelyei: Kölesdi Általános Iskola (1963–1965), Örményesi Általános Iskola (1965–1967), Fegyvernek I. sz. Általános Iskola (1967–1973), Ságvári Endre Általános Iskola, Százhalombatta (1973–1977), Külkereskedelmi Főiskola, Budapest (1977–2004). 2004-ben nyugdíjba vonult. Felesége nyugalmazott magyar–orosz–német szakos középiskolai tanár. Két gyermeke és hat unokája van.

Hodossy Katalin tanárnő

Középiskolai tanulmányait Kiskunfélegyházán, a Móra Ferenc Gimnáziumban végezte. Szülei foglalkozását választva lett pedagógus. A diploma megszerzése után Kazincbarcikára került, ahol az orosz és testnevelés tárgyak tanítása mellett

a Vegyésznel kicsi tornászokkal foglalkozott. Iskolájában a tanulók legsikeresebb sportágai a torna, az atlétika és a röplabda volt. Igazgatója kérésére az *Országos Pedagógiai Napokon* bemutató foglalkozást tartott testnevelésből. 1984-ben Kiskunfélegyházára költözött, ahol többnyire testnevelést tanított. Tanítványai között több diákolimpiai bajnok és érmes, valamint két serdülő válogatott atléta volt. *„Jó érzéssel tölt el, hogy diákjaim közül többen választották a pedagógus pályát”* – vallja. Nyugdíjba vonulása után családjával Balatonföldvárra költözött.

Hohn Józsefné Fekete Zsuzsanna tanárnő

1969-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán. Kezdként Fülöp-házán és Kecskemét kisiskolaiban dolgozott. 1973-tól a kecskeméti Hunyadvárosi Iskolában dolgozott 1990-ig. Az előző évek kisiskolai tapasztalatait is kamatoztatva vett részt a nagy létszámú osztályok tanításában, a tehetséggondozó munkában. Akkori tanítványai előkelő helyezést értek el az orosz nyelv tantárgy megyei fordulóján. 1976-ban *Miniszteri Dicséretben* részesült. 1990-től a Városföldi Művelődési Központ Általános Iskolájában dolgozott három évig, majd megpályázta a helveciai Központi Általános Iskola igazgatói posztját. A rendszerváltás utáni években kínáló lehetőségeket sikerült megvalósítania, szép sikereket hozott a saját belső vizsgarendszer, az egésznapos iskola, az erdei iskola programja, az *Önfejlesztő Iskola* pályázat elnyerése. 1999-től a Bács-Kiskun Megyei Pedagógiai Intézet munkatársa lett. 2001-ben közoktatási vezetői oklevelet kapott. Pedagógiai szaktanácsadóként és közoktatási szakértőként a megye számos iskolájában segítette pedagógus kollégái munkáját.

Horti Ferencné Serege Mária tanárnő

Szülei egyszerű emberek voltak, tőlük tanulta a pedagógus pálya tiszteletét. Általános és középiskolai tanulmányait Csongrádon végezte, majd a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem szakán szerzett általános iskolai tanári diplomát. 1969. augusztus 16-tól a csongrádi Gr. Széchenyi István Általános Iskola és Diákotthonban nevelőtanári beosztást kapott. Egy év után a csongrádi

Síp Utcai Általános Iskolába került. Ott dolgozott 2004-ig, nyugdíjazásáig. Mindkét szakját váltakozva tanította az iskola igénye szerint. Osztályfőnöki feladatot és könyvtárosi teendőket is ellátott. 1982 után igazgatóhelyettesi beosztást kapott. Az intézmény ünnepi rendezvényeire, városi tanulmányi versenyekre rendszeresen készítette fel a tanulóit. A városi, megyei továbbképzéseken mindkét szakja szakmai, módszertani változásait követte, és a napi munkában hasznosította. 1987 júniusában *Miniszteri Dicséretben* részesült, 2004-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott.

Jaksa István tanár úr

1969-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. 1975-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán kémia szakos általános iskolai tanári, 1986-ban a József Attila Tudományegyetemen filozófia szakos középiskolai tanári képesítést nyert. 1999-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen közoktatási vezető szakot végzett. 2001-ben megszerezte a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság Európai Számítógép-használói Jogosítvány képesítését. 1969-től 1971-ig a Szolnoki Szakmunkásképző Intézetben volt nevelőtanár. 1971. augusztus 16-tól a Vásárhelyi Pál Műszaki Szakközépiskolában tanári, 1993-tól 2007-ig igazgatóhelyettesi beosztásban dolgozott.

Kisari Miklósné Chovanyecz Magdolna tanárnő

1969-ben kapta meg diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz–rajz szakán. Első munkahelye Hajdúhadházon, a Földy János Általános Iskolában volt. Közben 1972-ben végzett a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen, földrajz szakon. 1975-ben került Debrecenbe a Bocskai István Testnevelés Tagozatú Általános Iskolába. Családi okok miatt 1976-ban Budapestre költözött, a XXI. kerületi Rákóczi Ferenc Általános Iskolában kapott rajztanári állást. 1979-től a csepeli Széchenyi úti, majd 1984-től a szintén csepeli Karácsony Sándor Testnevelés Tagozatú Általános Iskola volt a munkahelye. 1993-tól 1998-ig és 2002-től 2006-ig külszolgálaton volt, ezért ezekben az években nem tanított. 2004-ben külügyminisztériumi alkalmazottként ment nyugdíjba.

Kovács Béla tanár úr

Érettségi után a Jászberényi Tanítóképzőbe sikerült felvételt nyernie, ahonnan 1958-ban lehetősége nyílt képesítés nélküli nevelői állást kapni Tomajmonostora községbe, és közben továbbtanult a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem-testnevelés szakán. A község általános iskolájában dolgozott folyamatosan 46 évig, tanítóként, tanárként, négy évig igazgatóhelyettesként, 34 évig igazgatóként. Szaktanári munkája során elért jelentősebb eredményei: kézilabdából és kispályás labdarúgásból megyei 4. helyezés, atlétikából országos döntőn való eredményes szereplés, tornából csapatversenyen az országos döntőn 16 alkalommal eredményes szereplés. Számos társadalmi megbízatást töltött be: volt megyei TIT vezetőségi tag, tanácsstag, önkormányzati képviselő, járási honvédelmi és sportfelelős és a Magyar Olimpiai Bizottság tagja. Kitüntetései többek között: *A Diáksportért, Honvédelmi Érdemérem, Kiváló Munkáért, Miniszteri Dicséret, Eötvös József Emlékérem, TIT Aranykoszorús jelvény.*

Kutas Mártonné Budai Ildikó tanárnő

Köröstarcsán született. Általános Iskolába Köröstarcsán járt, majd Békésen a Szegedi Kis István Gimnáziumban érettségizett 1965-ben. Tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskola Békéscsabai Tagozatán folytatta magyar–orosz szakon. Az orosz szak sikeres elvégzése után 1967-ben szaktanítóként Halmajugrára került, ahol orosz, magyart és rajtot tanított. 1969-ben sikeresen állami vizsgázott magyar nyelv és irodalomból is. 1976-tól 1979-ig a gyöngyösi Arany János Általános Iskolában dolgozott, majd átment a gyöngyösi Egressy Béni ének-zene tagozatos iskolába, s itt tanított 2007-ig, nyugdíjba meneteléig. 14 évig volt az iskola igazgatóhelyettese. *„Nagyon szép évek voltak. Ha újra kezdhethném az életem, újra ezt a pályát választanám”* – vallja.

Lendvai Istvánné Eperjesi Katalin tanárnő

A Miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában magánének szakon végzett. Ének-zene szakos általános iskolai tanári oklevelét 1969-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán szerezte. 1963-ban

a Pilisvörösvári Általános Iskola és Gimnáziumban kezdett tanítani, ahol a helyi Művelődési Házban megszervezte a Német Nemzetiségi Kórust, majd a Pilisvörösvári Leánykart – 1967-től „B” kategóriás kórusvezetői működési engedéllyel –, melyet 1975-ig vezetett. Ezután budapesti, XIII. és XIV. kerületi általános iskolákban dolgozott, vezetett gyermek- és leánykarokat. 1997–2008 között mint nyugdíjas tanított szolfézst. 1966 és 1996 között az általa vezetett kórusok előkelő helyezéseket, elismerő okleveleket, arany fokozatú minősítéseket nyertek kórustalálkozók, *Országos Diáknapiak*on és az *Éneklő Ifjúság Mozgalomban*. *Miniszteri Dicséretet* és egyéb elismeréseket kaptak a Nemzetiségi Kultúráért és Kiváló Munkáért. *„Tisztelettel és köszönettel tartozom volt iskoláimnak, volt tanárainak (másokkal együtt Kardos Pálnak, Frank Oszkárnak, Maklári Józsefnek, Lukin Lászlónak, Péter József-nének, Veszely Gabriellának, Párkai Istvánnak), valamint minden szép hangú tanítványomnak!”* – összegzi pályafutását.

Dr. Lipták Pálné Pencz Eleonóra tanárnő

1965-től 1969-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt matematika–ének-zene szakon. Az 1969/70-es tanévben Tiszaújfalun, az 1970/71-es tanévben Murony általános iskolájában tanított. 1971. augusztus 15-től a békéscsabai Áchim L. András Általános Iskola alkalmazta. Munkája során osztályfőnök volt, matematika szakkört, énekkart és matematika korrepetálást vezetett. Tanítványai zenei vetélkedőkön és népdaléneklési versenyeken a legjobbak között szerepeltek, kórusa ezüst és arany minősítést szerzett az *Éneklő Ifjúság* kórusversenyeken. Óraadó énektanárként több középiskolában tanított és vezetett kórust. Országos matematikaversenyeken több alkalommal vett részt a gyerekekkel. A Pedagógus Szakszervezetben folytatott tevékenységéért az Eötvös József Emlékérem arany fokozatával jutalmazták. 2006-ban a Békés Megyei Humán Fejlesztési és Információs Központ jutalmát nyerte el az általuk szervezett tanulmányi versenyekre való felkészítésért. 40 éves közalkalmazotti jubileuma alkalmából emlékérmét, 2008. március 19-én *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* vehetett át. Nyugdíjazásakor az iskola vezetése *„lekiismeretes, kiváló színvonalú és példaértékű nevelő-oktató tevékenységét”* köszönte meg.

Lukácsi Imréné Bánkuti Ilona tanárnő

A főiskola elvégzése után a Hajmáskéri Általános Iskolában helyezkedett el, ahol matematikát és fizikát tanított. 1974-ben a Pétfürdői 3. sz. Általános Iskolában (később Horváth István Általános Iskola) matematikát, fizikát tanított, és osztályfőnöki feladatokat látott el. Rendszeresen járt továbbképzésekre, többek között 1985-ben részt vett a TIT Szegedi Nyári Egyetemének pedagógiai tagozatán. 1985 szeptemberétől a matematika munkaközösség vezetőjének választották. A munkaközösség tagjai feladataik megbeszélése mellett matematika versenyekre készítettek fel a tanulókat, akik szép sikereket értek el tanulmányi versenyeken, többek között a *Zrínyi Ilona Matematika Versenyeken* is. Irányításával és kollégái segítségével a környező iskolák diákjainak matematika versenyeket szerveztek. Eredményes munkájáért többször részesült dicséretben. 2004 júniusában vonult nyugdíjba, ma négy unoka boldog nagymamája.

Majoros Béláné Nagy Teréz Veronika tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán földrajz–testnevelés szakot végzett 1969-ben. Tanári pályáját falusi általános iskolában kezdte Kevermesen. Mindkét szakját tanította, osztályfőnök is volt. Szabadidejében lelkesen készítette fel a gyerekeket úttörőolimpiai versenyekre. Három év múlva tanyai iskolába került Kismegyerre. Bár csak egy évig volt ott, de hatféle tantárgyat kellett tanítania a részben osztott iskolában. 1973-tól nyugdíjazásáig, 2007-ig Békéscsabán a testnevelés tagozatos 2. sz. Általános Iskolában tanított, zömmel testnevelést. Osztályfőnök is volt, és közel 10 évig igazgatóhelyettes. Nagyon sok országos úttörő-, majd diákolimpián szerepeltek tanítványai, igen jó eredményekkel. Örömmel emlékezik arra, hogy 1–2. osztályban tanította a tornász Ónodi Henriettát, aki 1992-ben Barcelonában olimpiai bajnok lett ugrásban, talajon pedig ezüstérmes. *„Ha még egyszer kezdhethném, ismét a tanári pályát választanám!”* – vallja.

Marincsák Ferencné Szalóki Júlia tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola orosz–testnevelés szakán végzett 1969-ben. Tanári pályáját Ecsefalván kezdte, majd Mezőtúron, Újszászon folytatta. 1976 óta Kecskeméten él. Hetényegyházán dolgozott öt évig, 1983-tól 2004-ig, nyugdíjba vonulásáig pedig a Mátyás Király Általános Iskolában.

Marosi Mária tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia szakán végzett 1969-ben. Pest megyei ösztöndíjjal tanult, így Pest megyében, Kakucson kezdte pályáját, nyolc évig tanított itt. Aktív tagja volt a tantestületnek, mindkét szakját tanította. Miniszteri dicséretet kapott munkája elismeréseként 1977-ben. Mélykútra kérte áthelyezését, itt is mindkét tantárgyat tanította. Részt vett a matematika kísérleti tankönyvek bírálatában. Továbbképzéseken bővítette ismereteit (Tantervkorrekciós és környezeti nevelés, Mentálhigiéne az általános iskolában). 20 éven keresztül minden évben bejárta diákjaival az Országos Kéktúra útvonalát. 25 éves munkaviszony után *Kiváló Dolgozó* jubileumi elismerést kapott 1990-ben. Szívesen és nagy szeretettel oktatta, nevelte a gyerekeket, akik közül sokan Szeged polgárai lettek. 2004-ben előrehozott öregségi nyugdíjba ment. Tanított, óraadó volt Kiszálláson, Kelebián. 2008-ban Szegedre költözött, azóta itt lakik.

Martinek Erzsébet tanárnő

Kicsi korától pedagógus szeretett volna lenni. Mivel az érettségije kitűnő volt, és a felvételijé is sikerült, 1965-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz–rajz szakára. 1969-ben államvizsgázott, mindenből jeles eredménnyel. Az 1969/70-es tanévben Borotán tanított. 1970-ben bekerült a Jánoshalmi Általános Iskolába. Itt tanított nyugdíjazásáig földrajzot és rajzot, minden évben szakkört is vezetett. Óraadó volt évekig a helyi Művészeti és Katolikus Iskolában is. Nagyon szeretett tanítani, és nagyon szerette tanítványait. Folyamatosan rajzol és fest, számtalan kiállítása volt. 2007-től nyugdíjas. Addig is folyamatosan végzett karitatív munkát, de nyugdíjazása után még többet, és ma is teszi, ereje szerint. Így emlékezik főiskolás éveire: *„Hálás szeretettel gondolok a Szegedi Tanárképző*

Főiskolán töltött négy évre, a példát mutató, emberséges és az életre felkészítő tanárainkra és a csoporttársaimra is! Köszönöm!”

Marton Gézáné Gödény Éva tanárnő

1969-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem szakán. Így vall pedagógusi pályájáról: *„Életem kerek egész, mert ott fejezhettem be a tanítást, ahol én is kezdtem 1953-ban az akkori Tanítóképző Intézet Gyakorló Iskolájában. Az Arany János Gimnáziumban középiskolai tanulmányaimra emlékezhettem érettségi elnökként, s ma is tagja vagyok az Arany János Társaságnak. Nem akartam elszakadni a pályától, hiába voltak más lehetőségeim, soha nem éreztem, hogy rosszul választottam. A sikereimnek örültem, a kudarcokból épülni igyekeztem. A családom is kötődött általam az iskolához: a fiamat a délutáni foglalkozásokon a kollégák pallérozták, a férjem 1983-tól műszaki tanárként szintén ott tanított. Ha az eltelt évtizedekre gondolok, hitem szerint elmondhatom: jól választottam.”*

Megyeri Andrásné Cseppentő Eszter tanárnő

1969-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–testnevelés szakán. 1969-től 1974-ig a Zalka Máté Általános Iskolában tanított. A Vasvári Pál Közgazdasági Szakközépiskolában 1974-től 1999-ig volt szaktanár, osztályfőnök, munkaközösség vezető, diákközösségi mentor. Elvégezte a Magyar Úszó Szövetség továbbképzését, valamint a Testnevelési Főiskolán a testnevelő tanári továbbképző tanfolyamot. Így vall pályafutásáról: *„Életem tele van változottsággal. Jó és rossz dolgok [...] jöttek. Örülök, hogy e szakmát választottam. Nagyon szerettem tanítani azt a sok, változatos egyéniséget, akikkel szakmai életem során találkoztam. A történelem–testnevelés szakpárosítás együtt jelentett intellektuális és fizikai kihívásokat és örömeket. Szerettem csapatban és közösségben dolgozni. Rengeteg sportünnepélyt, sí- és gyalogtúrát szerveztem évek során. A gyerekek nagyon sok energiával töltöttek fel. Igazán jó szakmai életet tudhatok magaménak.”* Pedagógusi tevékenységét számos kitüntetéssel, többek között *Művelődési Miniszeri dicsérettel, Kiváló Munkáért* kitüntető

jelvényvel, valamint *Szeged Városi Diákokért Emlékplakettel* ismerték el.

Michna József tanár úr

1960-ban szerzett általános iskolai tanítói oklevelet a József Attila Tanítóképző Intézetben. 1969-ben kapott diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz–testnevelés szakán. 1959-ben Bakson kezdte a pályáját tanítóként, majd 1961-től 1971-ig Balástyán folytatta. 1971-től 1999-ig általános iskolai tanárként dolgozott Sándorfalván. A tanításon kívül sportegyesületi elnökként, művelődési ház igazgatóként, a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat titkáraként, a Csongrád Megyei Diáksport Szövetség általános iskolai tagozatvezetőjeként, járási testnevelési szakfelügyelőként és megyei vezető testnevelési szaktanácsadóként tevékenykedett. Munkáját többek között *Kiváló Munkáért kitüntető jelvényvel, Eredményes Munkáért Miniszeri Dicséző Oklevéllel, Magyar Sportért minisztériumi kitüntető címmel, Csongrád Megye Sportjáért Emlékéremmel* ismerték el. 2010-ben *Arany Díszoklevelet* vehetett át a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon, 2012-ben megkapta a Magyar Diáksport Szövetség *Elismerő Oklevelét*.

Miklóné Lestyán Irén tanárnő

1967. augusztus 15-én kezdte pedagógus pályáját a muronyi általános iskolában, ahol 16 évig tanított matematikát és kémiát, emellett négy osztálynak volt osztályfőnöke felső tagozatban. Aktívan részt vett a község életében, oktatott dolgozók iskolájában este, műsorokat állított össze gyerekeknek állami ünnepekre, névadóra. 1983. augusztus 15-től Békéscsabán a Szabó Pál Téri Általános Iskolában kapott új lehetőséget. Egy évig napközis nevelőként dolgozott, majd matematikát és kémiát tanított. Az itt töltött 23 év alatt öt osztálynak volt osztályfőnöke, vezette a reál munkaközösséget, és pályaválasztási felelősként is tevékenykedett. Nyaranta gyalogos vándortáborokat szervezett, majd állótáborokban vett részt. Mindig szívesen vett részt szakmai továbbképzéseken többek között matematika, kémia, mérés-értékelés, informatika területeken, melyek hozzájárultak szakmai megújulásához. Jó szívvel gondol vissza egész pályájára, örömmel tanított, hiszen azt csinálhatta, amit igazán szeretett.

Miksa Lajosné Jakab Antónia tanárnő

1969 júniusában kapta meg földrajz–rajz szakos tanári diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1969-től 1970-ig Kémesen tanított földrajzot, rajzot és éneket. 1970–1976 között három gyermekével GYES idejét töltötte. 1976-tól 1985-ig folytatta a tanítást a Kémesi Általános Iskolában, ahol énekkart is vezetett. 1985-től 1999-ig Etyeken tanított rajzot, földrajzot, *Fürkész* szakkört vezetett. Osztályfőnök, gyermekvédelmi felelős volt, túrákat, kirándulásokat, táboroztatást szervezett. 2000-től a pilismaróti Bozóky Mihály Általános Iskolában napközis nevelői beosztásban dolgozott 2002 októberében történt nyugdíjazásáig. Szakmai továbbképzéseken vett részt, speciális pályaválasztási tanfolyamot végzett Pécsen, elvégezte a *Rajztanítás korszerű módszerei* intenzív tanfolyamot az Iparművészeti Főiskola Tanárképző Intézetében, alapfokú bábcsoportvezetői végzettséget szerzett a Magyar Művelődési Intézetben. Jelenleg nyugdíjasként Pilismaróton él. Nyolc unokája és egy dédunokája van.

Mitróné Bárdos Klára Éva tanárnő

Általános iskolai tanulmányait szülőhelyén, Ferencszálláson, közép fokú tanulmányait pedig Makón végezte. 1969-ben matematika–fizika szakos általános iskolai tanári végzettséget szerzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán, az utolsó évet levelező hallgatóként végezte. Tanári pályafutását Kiszomboron kezdte 1968-ban, majd 1971-től a KISZ Csongrád megyei Bizottságánál a Makó Járási úttörőtitkári pozíciót töltötte be. 1974-től Szegeden a Csongrád Megyei Továbbképzési és Módszertani Intézet előadója volt. 1979-ben visszatért a tanári pályára a fábiansébsyáni általános iskola igazgatójaként. Tanárként dolgozott 1988-tól Alsónemesapátiban, majd 1990-től Zalaszentivánon, ahonnan 2004. augusztus 23-án vonult nyugdíjba.

Dr. Molnár Miklósné Mócza Mária tanárnő

1963-ban a kecskeméti Katona József Gimnáziumban érettségizett. 1969-ben kötött házasságot dr. Molnár Miklóssal, aki a Szegedi Tudományegyetem nyugalmazott egyetemi docense. 1964-től 1969-ig képesítés nélküli nevelőként tevékenykedett Jakabszálláson. Munka mellett elvégezte

a Szegedi Tanárképző Főiskolán a földrajz–testnevelés szakot levelező tagozaton. Általános iskolai tanári diplomáját 1969-ben kapta meg. 1969 szeptemberétől Szegeden a Gedói Általános Iskola nevelője lett. Eben az iskolában dolgozott 2004-ben bekövetkezett nyugállományba vonulásáig. Több alkalommal volt városi és megyei szintű sport-csapatvezető. Éveken át megbízást kapott a Szegedi Tanárképző Főiskolától mint külső szakvezető tanár. Munkája elismeréseként az *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, a *Csongrád Megye Diáksportjáért Emlékplakett*, a *Gézengúz-díj az általános iskolai gyermeksportért*, a *Kiváló Munkáért*, a *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekben részesült.

Nagy Györgyné Nagyillés Margit tanárnő

Így vall életének, pályájának kezdetéről: *„Szüleim nagy szeretetben neveltek három testvéremmel együtt. Itt is megköszönöm életük végéig tartó aggódó szeretetüket. 1969. június 24-én a Szegedi Tanárképző Főiskolán okleveles matematika–fizika szakos általános iskolai tanárnak nyilvánítottak. Véget értek a szép, de akkor még nehéznek tűnő évek. Nem köszönnek már tanáraink kalapot emelve, nyhe »főhajással« – amiben benne volt a »követek, mert tisztellek«. Köszönöm, hogy kellő szigorral és emberséggel jól felkészítettek.”* 1969. szeptember elsejétől a Szegvár Központi Általános Iskolában tanított matematikát és fizikát. 1975-ben áthelyezéssel került a Mindszenti Dózsa-telepi Általános Iskolába azzal a feltétellel, hogy elvégzi a kémia szakot. 1978-ban a Szegedi Tanárképző Főiskolán megkapta kémiából is az általános iskolai tanári oklevelet. Szerencsés volt, mert kiváló vezetővel és családias iskolaközösségben gyakorolhatta pedagógushivatását mindkét iskolában.

Nagy Gyuláné Jaszánovics Katalin tanárnő

Bácsalmáson született. Általános és középiskolai tanulmányait is itt végezte. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakára 1965-ben nyert felvételt, melyet a D/1-1 csoportban 1969-ben elvégzett. Az akkori csoporttársaival a mai napig kapcsolatban van, évente találkozik velük. Munkaviszonya 1969. augusztus 1-jén kezdődött a bácsalmási Vörösmarty Mihály Általános

Iskolában, és 2006-os nyugdíjba vonulásáig itt dolgozott. 2005. január 22-én átvette az *Ifjúság neveléséért* kitüntetését. Az 1972-ben kötött házasságából egy leánygyermek született 1975-ben, aki három diplomát szerzett, és jelenleg Hollandiában él. Egy fiúnokája van. Nyugdíjba menetele óta sok betegségen ment keresztül, és férje 2016-ban, karácsonykor elhunyt.

Nagy Sándorné Keller Klára tanárnő

1969-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-orosz szakán. 1999-ben közoktatási vezető képesítést szerzett a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 1982-ben „C” kategóriájú színjátszó-rendező továbbképzésen vett részt, 1991-ben „C” típusú középfokú nyelvizsgát tett németből. 1994-ben Pedagógus mesterség továbbképzést végzett. 1967-től 1992-ig magyar-orosz szakos tanárként dolgozott a 2. sz. Általános Iskolában Orosházán. 1992-től 2007-ig igazgatóhelyettes az Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnáziumban, ezzel párhuzamosan 1997 és 2002 között közoktatási szakértő. Pedagógusi tevékenységét 40 éven át kiemelkedően végezte. Munkájának alapvető jellemzői a hivatástudat, a gyermek- és szakmaszeretet, a következetesség, igényesség, pontosság, a közösségért érzett felelősség volt. Érdemeit 1984-ben *Miniszteri Dicséréttel*, 2007-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* és a Magyarországi Evangélikus Egyház Déli Egyházkerületének *hűségérmével* ismerték el.

Nemes Jánosné Kopcsányi Zsuzsanna tanárnő

1969-ben kapta meg történelem-földrajz szakos tanári képesítését. 1969-től 1994-ig a hódmezővásárhelyi Ságvári Endre (majd Központi) Általános Iskolában tanított, 1979–1988 között igazgatóhelyettesi, 1988–1994 között igazgatói beosztásban dolgozott. 1994–1995-ben a hódmezővásárhelyi Polgármesteri Hivatalban volt oktatási referens. 1995-ben megromlott egészségi állapota miatt leszázalékolták. Nyugdíjasként 1998–2000 között félállásban Mindszent város Polgármesteri Hivatalában dolgozott oktatási referensként. Rendszeresen részt vett az Országos Pedagógiai

Intézet által szervezett továbbképzéseken, és törekedett arra, hogy tanári és vezetői feladataihoz megszerezze a legújabb és legfontosabb ismereteket. 1982-ben *Miniszteri Dicséretben*, 1987-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. *„Tanári pályafutásomat az a gondolat kísérte végig, hogy tanárnak lenni feladat, nehéz munka, de a legfontosabb az elhivatottság, amit évtizedek múltán értékelnek azok, akiket tanítottunk, szerettünk, neveltünk”* – vallja.

Palotai Emília tanárnő

Tanulmányait Békéscsabán a 4. sz. Általános Iskolában kezdte, majd 1965-ben érettségizett a Rózsa Ferenc Gimnáziumban. Az érettségi után a Szegedi Tanárképző Főiskolán, matematika-kémia szakos tanárként végzett 1969-ben. Első munkahelye a békési 3. sz. Általános Iskola volt, itt nyolc évig tanított. 1975-ben Békéscsabára, a 10. sz. Általános Iskolába került, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. 1989-ben a Művelődési Minisztérium *Kiváló Munkáért* kitüntetését, 1991-ben *vezető pedagógus* címet kapott. Szakszervezeti munkáját *Eötvös József plakettel* ismerték el. 2004-ben a 10. sz. Általános Iskola *Iskolánkért Emlékérmét* vehette át. 2006-tól nyugdíjas. Egy fia született 1972-ben, aki hangmérnökként dolgozik.

Palóczy Mihályné Bertha Lenke tanárnő

1965-től 1967-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola békéscsabai tagozatán végezte az orosz szakot, részállamvizsgát tett orosz és pedagógia tantárgyakból. 1967-től 1969-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola levelező tagozatán testnevelés szakon folytatta tanulmányait. 1969 szeptemberében kapta meg orosz-testnevelés szakos általános iskolai tanári diplomáját. 1967/68. tanévben Sopronhorpácson kapott állást. 1968–1974-ig Brennerbányán tanította mindkét szakját, és osztályfőnökséget is ellátott. 1974. augusztus 16-tól Harkán (egykori Magyarfalván) előbb beosztott nevelő, helyettesítő igazgatóhelyettes, majd 22 évig iskolaigazgató volt. Munkája során kétszer, 1980-ban és 1990-ben részesült miniszteri dicséretben. 1996-ban minisztériumi pályázat útján korengedményes nyugdíjba vonult.

Pásztor Géza tanár úr

A Kecskeméti Katona József Gimnázium orosz tagozatán érettségizett. 1964-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakára, két év elvégzése után levelező tagozaton folytatta, és szerzett tanári képesítést. Gyakorló tanárként diplomát szerzett informatikából 1995-ben. Rendszeresen vett részt továbbképzéseken. Többször volt Szegeden a Tanárok Akadémiáján, tagja volt a Bólyai Matematika Társulatnak, és évente részt vett a Rácz László Vándorgyűléseken, ahol kedves tanáraival is találkozhatott. 1966. augusztus 15-től Lászlófalva Általános Iskolájában tanított, és Művelődési Házában tiszteletdíjas igazgató volt 1970-től 1990-ig. 1990-től a Kecskeméti Kuruc Téri Általános Iskola tanára lett 2002-ig, majd ismét a Szentkirályi Általános Iskola tanáraként dolgozott 2006-ig, amikor nyugdíjas lett. Évtizedeket élt, dolgozott Szentkirályon, így a mai napig ápolja a kapcsolatot a településsel, az ottani nyugdíjas klub tagja, rendezvényeken rendszeresen részt vesz.

Petrányi Lajosné Kiss Katalin tanárnő

1964 és 1985 között Szabadszálláson tanított magyar és orosz tantárgyakat, 1969-től a Szegedi Tanárképző Főiskola oklevelének birtokában az orosz munkaközösség vezetője is lett. 1978 őszén a leningrádi Gerzen Pedagógiai Főiskolán fejleszthette tudását. 1985-től Hartán a tanítás mellett iskolai könyvtáros volt, és a Hagyományörző Kulturális Egyesület Honismereti Csoportját vezette. 1992-től a Helvécia Feketeerdő Általános Iskola igazgatójaként is feladatának tekintette a hagyományörzést, a német és angol nyelv tanításának bevezetését s a százszázalékos szakos ellátottságot. 1995-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán közoktatási vezetői oklevelet vehetett át. 1996-ban a Pedagógusok Intenzív Továbbképzése keretében a helyi tantervkészítéssel ismerkedett. 1997. április 20. napjától az Országos Szakértői Névjegyzékben is szerepelt tanügyi igazgatás szakterülettel, szakiránya a pedagógiai program és a helyi tantervkészítés volt. 2000-ben Debreceni Református Hittudományi Egyetemen szerzett újabb diplomát. 2002. december 15-tel ment nyugdíjba mint a kecskeméti Faragó Béla Gyermekotthon igazgatóhelyettese, szakmai

vezetője. Nyugdíjasként 11 évig végzett önkéntes munkát a Kecskeméti Református Egyházközség levéltárosaként.

Probojáczné Túri Éva tanárnő

A Halasi Úti Általános Iskola elvégzése után a Katona József Gimnáziumban érettségizett, majd még abban az évben, 1963-ban két évig képesítés nélküli nevelő lett Lajosmizse Kültérületén. 1965-ben került a Helvécia-Feketeerdői Iskolába, ahol 18 évet tanított. 1969-ben szerezte diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán. Kiváló kosárlabdázóként 42-szer ölthette magára a nemzeti mezt. 1983-ban került a Halasi Úti Iskolába, majd három év múlva igazgatónak választották, amely tisztséget 16 évig töltötte be. Nyugdíjba vonulása után is még óraadóként tanított, összesen 49 tanévet. Az iskola 1965-ben vette fel a Damjanich János nevet. 16 éves igazgatósága alatt épült az új WC-blokk, két új tanterem, egy könyvtár, egy mini kosárlabda- és kézilabdapálya, valamint a tornaterem is. 12 évig volt a térség önkormányzati képviselője, 16 évig az Oktatási Bizottság tagja. Két gyermeke és hét unokája van.

Dr. Sárossy Györgyné Ducsay Katalin tanárnő

1965-ben felvételt nyert földrajz-testnevelés szakra, és 1969-ben fejezte be a főiskolát. A Sajószentpéteri Általános Iskolában két szakon tanított. A testnevelés szakon külön szakköri tevékenységként az atlétikai számok versenyére készítette fel tanulóit. 1972-ben Budapestre költözött. Férje dr. Sárossy György, aki a Budapesti Bánki Donát Egyetem oktatója. 1974-ben Kata, 1975-ben Bálint, 1977-ben Nóra nevű gyermekeik születtek. 1980-ban a XI. kerületi Baranyai úti Általános Iskolában kapott állást. 1995-ben történt nyugdíjazásáig itt tanította mindkét szakját. Jelenleg Budapesten él a férjével. Családjában női ága tanári dinasztia. Édesanyja és az angol tanári szakon végzett leánya is ezt a foglalkozást választotta. „Szeretettel emlékszem a főiskolai tanárimra. Megtanítottak a kitartó és szorgalmas munkára. Ez a legtöbb, amit egy főiskola vagy egyetem adhat a hallgatóinak” – vallja.

Sebók Pál tanár úr

1969-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán szerzett oklevelet matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon. Pedagógiai munkáját a Ceglédi Várkonyi István Általános Iskolában kezdte, ahol matematikát tanított és az iskola csapatvezetője lett. Matematikatanárként nagy figyelmet fordított a tehetséges tanulók ismereteinek gyarapítására és a gyengébb képességű tanulók felzárkóztatására. 1976-tól tíz évig Cegléd város és Járás úttörőelnökeként dolgozott. Megszervezte a cseretáboroztatást, ami több mint egy évtizedig kiemelkedő színvonalon működött. A kirándulások, táborozások nagyon sok gyermeknek jelentettek felejthetetlen élményt. A rendszerváltást követően a Ceglédi Táncsics Mihály Általános Iskola matematikatanára, majd munkaközösség vezetője lett. A tantervek változása sok feladatot rótt a munkaközösségre az egyéni tanmenetek átdolgozásában, a gyakorló órák időarányosabb elosztásában. A munkaközösség kiemelt figyelmet fordított a tehetséges tanulók tanulmányi versenyekre való felkészítésére. Munkája elismeréseként *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvény és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésben részesült.

Seffer Jenő tanár úr

Középiskolai tanulmányait Kalocsán az I. István Gimnáziumban végezte, ahol a gondtalan tanulás lehetőségét a Hunyadi János Kollégium biztosította számára. A Szegedi Tanárképző Főiskolán 1969-ben végzett matematika–fizika szakon jó eredménnyel. 1969 szeptemberétől Kalocsán az I. számú Általános Iskolában kezdett tanítani. Jó tanári közösségbe került, ahol sok szakmai segítséget kapott. Pályája elején többnyire fizikát oktatót három párhuzamos osztályban. Osztályfőnökként hét osztályt kísért végig általános iskolai tanulmányain. A '70-es évek közepétől a járási fizika munkaközösséget vezette, tanítványait sikeresen készítette fel fizika, matematika versenyekre. Pályája során a város szinte minden általános és több középiskolájában is helyettesített, de mindvégig hű maradt első munkahelyéhez, ahonnan 2007-ben ment nyugdíjba. Munkájáért 1987-ben *Művelődési Miniszteri dicséretben* részesült. 1997-től iskolaigazgató helyettes. 2000-ben közoktatási vezető másoddiplomát

szerzett a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Nős, két gyermek édesapja, akik egyetemet végeztek.

Soós Géza tanár úr

1943-ban születet Kiskunhalason. 1963-tól 1965-ig katonai szolgálatot teljesített. 1965-ben torna edzői, 1976-ban atlétika edzői képesítést szerzett. 1969-ben kapta meg történelem–testnevelés szakos általános iskolai tanári oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskolán. A Testnevelési Főiskola gyógytestnevelés kiegészítő szakképzését 1988-ban végezte el, a közoktatási szakértői névjegyzékben is szerepelt. 1969. július 1-től 2003-ig, nyugdíjazásáig a Karcagi Szakközép- és Szakmunkásképző Intézetben dolgozott. 1980-ban a Szakszervezetek Országos Tanácsának Testnevelés és Sport *Emlékplakettjével*, 1990-ban *Művelődési Miniszteri Dicséret* kitüntetéssel jutalmazták.

Soós Gézáné Csokai Irén tanárnő

1969-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–testnevelés szakán. Szülővárosába, Karcagra ment vissza tanítani, abba az iskolába, ahonnan nyugdíjba is ment. 1974-ben a Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán Debrecenben történelem szakos középiskolai tanári diplomát szerzett. 1994-ben Gyógytestnevelés speciálkollégiumot végzett. 1993/94. évben a Kecskeméti Ökumenikus Nyári Egyetemen vett részt. A Történelemtanárok Egyesülete által rendezett konferenciákon 20 éven keresztül megjelent. A Magyar Történelmi Társulat Tanári Tagozata és a Manfred Wörner Alapítvány pedagógiai továbbképzését elvégezte 2000-ben és 2002-ben. Több alkalommal kapott dicsérfő díszoklevelet, mivel tanítványai testnevelésből országos bajnokságot nyertek. 2018. augusztus 16-án *Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Díjban* részesült.

Stefanik Dezső tanár úr

1968-ban szerzett biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos általános iskolai tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán. A József Attila Tudományegyetemen

1978-ban biológia szakos középiskolai tanári, 1983-ban pedagógia szakos előadói képesítést nyert. Több helyi, megyei, országos és nemzetközi szintű továbbképzésen vett részt. 1968-tól 1978-ig Sármelléken, 1978/79-ben Zalaváron tanított. 1979-től 1983-ig Keszthelyen, a Járási Hivatal Művelődésügyi Osztályán járási általános felügyelő, 1984-től 1993-ig a Zala Megyei Pedagógiai Intézetben megyei pedagógiai szaktanácsadó. 1993-tól 1998-ig Tatabányán a Dózsa György Általános Iskolában igazgató, 1998-tól 2009-ig a budapesti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola, Gimnázium és Zeneiskolában igazgató. 2009-től nyugdíjas éveit tölti. Munkájáért több kitüntetésben részesült, ezek közül a legértékesebb a *Kiváló Munkáért*, melyet 1988-ban vehetett át.

Stefanik Dezső Pálné Fehér Éva tanárnő

1968-ban szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán. 1999-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Társadalomtudományi Karán közoktatásvezető szakirányú képesítést nyert. 1968-tól 1978-ig a Sármelléki Általános Iskolában általános iskolai tanári, 1978-tól 1993-ig a Zalavári Általános Iskolában igazgatói munkakörben dolgozott. 1993–2006 között Tatabányán, a Herman Ottó Általános iskolában szaktanár, igazgató-helyettes. 2002-től 2017-ig már nyugdíjasként Tatabánya általános- és középiskolaiban, valamint a Szárligeti Általános Iskolában dolgozott, elsősorban helyettesítő pedagógusként. Egy alapítványi iskolában főállású pedagógusként szaktanári, illetve igazgatói teendőket látott el. Több pályázatot, újságcikket írt. Munkaviszonya – kisebb megszakításoktól eltekintve – ötvenévesnek mondható. Pályafutása során több kitüntetést, elismerő oklevelet kapott, melyek közül számára a legértékesebbek: *Kiváló Vezető Szervező* (1987) és *Kiváló Munkáért* (1981). Még nyugdíjasként is elismerték a munkáját.

Szabó József tanár úr

Orosházán született. Hét évet töltött a közoktatásban, és 35 évet a felsőoktatásban Szegeden. A testnevelő tanári munka mellett kézilabda sportágban edzői munkát is végzett NB I-es csapatoknál és a Magyar Egyetemi Főiskolai

Válogatottnál. Tanársegédként került a JGYTK Testnevelési Tanszékére, és főiskolai docensként ment nyugdíjba az SZTE Sportközpontjának vezetőjeként. A tanítás és edzői munka mellett számos publikációja, tankönyve jelent meg. Dolgozott a Magyar és a Csongrád megyei Kézilabda Szövetségben és a Magyar Egyetemi Főiskolai Sportszövetségben. Több *Egyetemi és Főiskolai Világbajnokságon* és *UNIVERSIADE-n* volt a magyar csapat vezetésnek tagja. Fő szervezője volt a Szegeden rendezett fallabda és evezés *Egyetemi és Főiskolai Világbajnokságnak*. Munkáját többek között *MEFS életműdíjjal*, *Kemény Ferenc díjjal* és *Szeged Város Sportjáért* kitüntetéssel ismerték el.

Szabóné Pápa Dorottya tanárnő

Vácon született. Az általános iskolát 1961-ben, a középiskolát (Sztáron Sándor Gimnázium) 1965-ben végezte el szülővárosában. 1965-től 1969-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt. Matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon szerzett diplomát 1969-ben. 1969-től 1976-ig a Sződligeti Általános Iskolában, 1976-tól 2008-ig a váci Juhász Gyula Általános Iskolában tanított matematikát és technikát. 1972-ben férjhez ment, 1973-ban megszületett a fia. Két unokája van. 2008 óta nyugdíjasként él Vácon.

Szalkáné Gál Zsuzsanna tanárnő

1969-ben szerezte diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán. Pilisen a Fővárosi Gyermekotthonban kezdett dolgozni, és később tanított is a gyermekotthonhoz tartozó általános iskolában. Itt szerette meg a nevelési munkát, amelyet hivatásának választott, és a későbbiek során is ezen a területen dolgozott. A gyermekotthonban Pilisen nevelőtanár és igazgatóhelyettes volt. 1976-tól a Fővárosi Gyermek- és Ifjúságvédő Intézetben nevelőszülői tanácsadói munkakörben, majd az Átmeneti Otthon vezetőjeként folytatta gyermekvédelmi munkáját. Folyamatosan tovább képezte magát, szaktanfolyamokat végzett, és a gyermekvédelemmel összefüggő témákban tanulmányokat is írt. 1998-ban nyugdíjas lett, de a gyermekvédelmi munkát a Magyar Gyula Kertészeti Szakközépiskolában gyermekvédelmi felelősként folytatta

tovább 2006-ig. Megszervezte és létrehozta a tanulókat komplexen segítő munkaközösséget. Munkás éve alatt *Kiváló Munkáért, Munka Érdemrend* bronz fokozata kitüntetésekben részesült.

Szántóné Dr. Molnár Judit tanárnő

1964-ben érettségizett a monori József Attila Gimnáziumban. 1969-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem-földrajz szakán. 1969-től 1974-ig a Pilisi Általános Iskolában dolgozott mint szaktanár és osztályfőnök. 1973-ban elvégezte a JATE Bölcsészettudományi Karán a történelem szakot. 1974-től 1981-ig földrajzot és történelmet tanított, és osztályfőnök volt a Bányai Júlia Általános Iskolában. 1984-ben földrajz szakos diplomát szerzett a JATE Természettudományi Karán. 1984-ben történelemből doktorált a József Attila Tudományegyetemen Summa cum laude minősítéssel. 1981-től 2002-ig a Móricz Zsigmond Gimnáziumban földrajz-történelem szakos tanár, valamint osztályfőnök volt. 2002 és 2005 között a Földrajztanárok Egyletében tevékenykedett. Házasság, két gyermek édesanyja és három unoka boldog nagymamája. Hobbija a kertészkedés.

Szepesné Tóth Katalin tanárnő

A Szegedi Tanárképző főiskola falai közt képezték történelem-ének-zene szakos tanárrá, és kapott diplomát 1969-ben. Pályafutását Kiskunmajsán kezdte az I. sz. Általános Iskolában, ahol mindkét tárgyat tanította és az iskola kórusát vezette. Már kezdő éve alatt kiemelték bázis nevelőnek. 1976 januárjától a Kecskeméti Petőfi Sándor Általános Iskolába került, ahol 19 évig dolgozott. Mindkét tárgyat tanította, osztályfőnöki munkát végzett és kórust vezetett, ének-zene szakvezető lett. A Felsőfokú Kärnagyképző elvégzésével „A” kategóriás karvezető művészeti minősítést szerzett. 1995 augusztusától a Kecskeméti Katona József Gimnázium ének-zene tanáraként és karvezetőjeként folytatta munkáját 11 évig, nyugdíjazásáig. Tanítványai előkelő helyezést nyertek zenei műveltségi versenyeken. Kórusai többször szereztek Arany minősítést és *Év Kórusa* kitüntetést. Karvezetői és énektanári munkájában Kodály szavai vezérelték: *....az iskolában úgy kell tanítani a zenét, hogy*

egész életre beoltsa a nemesebb zene szomját. Ezt az élményt [...] megszerezni az iskola feladata.”

Szilágyi Dezső tanár úr

1969-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola orosz-testnevelés szakán. Tanított általános iskolában (Kiszombor, Apátfalva), középiskolában (Makó, József Attila Gimnázium). Volt úttörőelnök, módszertani főelőadó a Csongrád megyei Sporthivatalban. 1985-ben megtalálta élete álm munkahelyét a SZOTE Testnevelés Tanszékén, amely később az SZTE Sportközpont lett. Végig testnevelő tanárként dolgozott, innen ment nyugdíjba 2011-ben. 25 évig igazolt labdarúgó volt, közben kézilabdázott, atletizált (legjobb eredménye tízpróbában országos junior 9. hely). 1969-ben a tanárképző csapatát a megyei II. osztályba juttatták fel. Hallgatóival sokszor együtt focizott, tisztelték, szerették, ahogy a tanár úr is őket. A mai napig, immár 25 éve az 1986 után végzett volt gyógyszerész és orvos tanítványával május utolsó péntekén találkozhatnak a SZOTE pályán, és a futballmeccs után baráti összejövetelen idézik fel a régmúlt emlékeit. *„Ezért érdemes volt TANÍTANI!”* – vallja.

Dr. Tanács Lajosné Hell Márta tanárnő

Diplomáját 1969-ben kapta meg biológia-mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Ez év szeptemberétől kezdett dolgozni az Újszentiváni Általános Iskolában, ahol szaktárgyait tanította, és napköziben foglalkozott a gyerekekkel. Szakkört vezetett az egészséges életmódra neveléssel kapcsolatosan, és a védőnő segítségével csecsemőápolási ismereteket is oktatott. Az ebből rendezett versenyeken a gyerekek jól szerepeltek. 1984 szeptemberétől Szegeden a Zalka Máté Általános Iskolában folytatta a munkáját, a tanításon kívül néptáncot kezdett oktatni. Tanítványai felléptek iskolai ünnepeken, versenyeken, új táncokat tanultak a nemzetközi néptánc táborokban nyaranta a Balaton partján. Kézműves foglalkozásokon is részt vett a gyerekekkel. Később átkerült a Dugonics Általános Iskolába, és a két iskola összevonása után a Dózsa György Általános Iskolából ment nyugdíjba. Jelenleg családja javára igyekszik hasznosítani magát, segít a két unokája körül adódó feladatokban.

Tarkovács Eszter tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán magyar–orosz szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett, később az ELTE Bölcsészettudományi Karán elvégezte a középiskolai orosz nyelv és irodalom tanári szakot. Munkahelyei voltak: Békéscsabai Általános Iskola, 1. sz. Általános Iskola Békés, Németh László Középiskolai Kollégium. Pedagógiai tevékenységében prioritást kapott az erkölcsi nevelés. Az egészséges életmódra való nevelés jegyében részt vett a Soros Alapítvány egészségnevelési tanfolyamain, a Nemzeti Egészségvédelmi Intézet szimpóziiumain, a Pedagógiai Intézet iskolai drogkoordinátori képzésein. Jeruzsálemben a Yad Vasemben folytatott holokauszt tanulmányai jó alapul szolgáltak a toleranciára, az empátiára, a felelősségvállalásra való neveléshez, valamint a megemlékezések megtartásához. Ez utóbbi témához kapcsolódik *A Holokauszt áldozatainak kollégiumi emléknapja* c. publikációja is. Az oktatás mellett a nevelés, ezen belül is a jellemformálás fontosságát, rangját igyekezett emelni. Munkája elismeréseként megkapta a *20 éves Pedagógiai Szolgálatért* oklevelet, a *Vezető Pedagógusi* címet, a *Kiváló Munkáért* elismerést és az *Arany Katedra* emléklakettet.

Tábori Mihályné Sipos Katalin tanárnő

1969-ben szerezte magyar–orosz szakos tanári oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1968-ban lehetősége nyílt szülőfalujában, Ceglédbercelen tanítani, ezért az utolsó évet levelező tagozaton végezte el. Mindig sok időt szánt a gyengébb tanulók felzárkóztatására, a tehetségeseket szakörökön készítette fel a középiskolára és a tanulmányi versenyekre. Sok járási, megyei versenyt megnyertek tanítványai, egyszer országos 3. helyezést is elértek. A rendszerváltás után német nyelvből kétéves átképzésen vett részt Budapesten, ezután magyart és németet tanított, alapfokú nyelvizsgára készítette fel a tanulókat. Sok éven át vezetett néptánc szakkört. 1987-től kezdték el gyűjteni és feleleveníteni a falu régi szokásait, népviseletét, táncait. Így került bemutatásra betanításával a Berceli lakodalmas, régi, 1913-as szöveggel és szokásokkal, svábul és németül. 2003-ban közreműködött a régi báránytánc felelevenítésében, ami régen búcsúkor volt szokás, azóta is rendszeresen megtartják. 2005-ben ment nyugdíjba.

Dr. Torma Mária tanárnő

Első diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán 1969-ben szerezte magyar–orosz szakon, egyetemi szintű képesítéseit az ELTE és a JPTÉ Bölcsészettudományi Karán kapta. Doktori fokozatot 1988-ban szerzett. Szülővárosában, Kecskeméten először a közoktatásban tanárként, majd vezetőként dolgozott. 1983-tól a Neumann János Egyetem jogelőd intézményeiben, az Óvónőképző Intézetben, majd a Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Karán oktatóként, majd főigazgató-helyettesként kapott feladatokat mind az alapképzés, mind pedig a felnőttoktatás területén. Az 1990-es években irányította az intézmény kihelyezett képzéseként a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán az óvodapedagógus képzést. Kezdeményezésére a Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Kara a nagy hazai és nemzetközi elismertségnek örvendő ECL nyelvizsga-rendszer magyarországi alapító intézményei közé tartozik, a vizsgarendszer akkreditált nyelvizsgázató helye lett. A Kecskeméti Főiskola nemzetközi kapcsolatainak szervezésében aktívan részt vett. Az első években moszkvai pedagógusképző intézménnyel meglévő együttműködésbe kapcsolódott be, majd a Kecskeméti Főiskola és a Perugiában működő külföldiek egyetemével kapcsolatot alakított ki, rendszeresen szervezett olaszországi hallgatói és oktatói mobilitást. 2009-ben nyugdíjba ment.

Tóth Barna tanár úr

Magyar–orosz szakos általános iskolai tanári diplomája megszerzésével negyedik generációs értelmiségiként folytatta a családi hagyományokat. Apai dédnagyapja, Tóth Lipót 1867 és 1907 között Kékkőben, nagyapja, Tóth Ödön 1899 és 1937 között Bercelen tanítóként, édesapja pedig 1926 és 1966 között általános iskolai tanárként mintegy negyven éven át tanított Magyarországon, Kálló településen. Tanár úr pályafutása közel 40 éve során mintegy 5000 általános iskolás gyermeket tanított és járult hozzá tudásuk gyarapításához, érdeklődési körük és világszemléletük bővítéséhez. A '90-es évek elején sikeresen elvégezte az angol nyelvtanári képzést is, így nyugdíjba vonulásáig maximális szakmai felkészültséggel és szeretettel tanította ezt a nyelvet az általános iskolai korú gyermekek számára, mint ahogyan tette ezt több mint 30 éven át az orosz nyelv esetében is.

Török István tanár úr

1969-ben matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Mint társadalmi ösztöndíjast helyezték a Nógrád megyei Buják község Általános Iskolájába. 1983-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetést kapott. 1998-ban az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán felsőfokú Oktatásinformatikus szakképzést szerzett. 2005-ben ugyanitt, a Tanügyigazgatás szakon kapott oklevelet. 1993-tól 2003-ig a Bujáki (1989-től Szent-Györgyi Albert) Általános Iskola igazgatója volt. Örömmel töltötte el, ha tanítványaival sikerült a nem könnyen tanítható tárgyat, a matematikát megszerettetnie. Ugyanakkor a gyakorlati foglalkozások során került igazán közel tanítványaihoz. Jól érezte magát a pedagógus pályán – köszönheti ezt volt tanárainak is. A Bujáki Szent-Györgyi Általános Iskolából címzetes igazgatóként ment nyugdíjba 2007-ben.

Túri Imréné Tóth Piroska Magdolna tanárnő

1969-ben szerzett orosz–testnevelés szakos tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Tanári pályáját Túrkevény általános iskolában kezdte, ahol két évig mindkét szakját tanította. Itt a Szegedi Tanárképző Főiskolával együttműködve elkészítette az iskola nyelvi laboratóriumának programját 5–8. osztályig. 1975-ben átkerült a helyi középiskolába, ahol már csak idegen nyelvet tanított,

egészen a nyugdíjba vonulásáig. Itt az idegen nyelvi munkaközösség vezetője volt közel 30 évig. Hosszú ideig dolgozott érettségi elnökként is, valamint segített középiskolai tanulmányi versenyek és sportversenyek szervezésében, lebonyolításában. Tanítványai között vannak nyelvtanárok, fordítók, idegenvezetők, de egyszerűen a nyelvet csak a hétköznapi életben használók is. Az évek során többször kapott jutalmat, elismerést, többek között *Miniszeri Dicséretet*.

Virág Józsefné Jurászik Valéria tanárnő

Tanári oklevelét 1969-ben szerezte a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán. Tanári tevékenységét ugyanezen év szeptemberében Pest megyében, Pilis településen kezdte meg. A kezdetektől fogva minkét szakján kapott feladatot, majd a következő tanévben már egy matematika szakos tagozatos osztályban „Forrainé-féle” módszerrel tanította a tantárgyat, elismerten, eredményesen. Két gyermeke születése után munkáját áthelyezéssel 1979-ben lakóhelyén, Üllőn folytatta. Itt a következő tanévtől az alapfeladatok mellett matematika munkaközösség-vezető és pályaválasztási tanácsadó lett. Munkája elismeréseként 1988-ban *Miniszeri Dicséretben* részesült. Kedvelt és elismert hivatását sajnálatosan bekövetkezett betegsége, munkaképesség-csökkenése miatt 1990-ben meg kellett szakítania. Leszázalékolásban részesült, rokkantnyugdíjas lett.

KARI KÖZLÖNY

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

PDF formátumban letölthető a JGYPK internetes honlapjáról: <http://www.jgypk.u-szeged.hu/karrol/kari-kozlony/kari-kozlony>

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar,
H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Tel.: +36/62-546-051, Fax: +36/62-420-953

Kiadja a SZEK JGYF Kiadó
Felelős kiadó: *Forró Lajos*

Felelős szerkesztők: *Nagy Zoltán Péter*
hivatalvezető, *Tőkéné dr. Molnár Gizella*
dékánhelyettes

Szerkesztőbizottság: *Cseh Attila, Fejős Sándor,*
Nádudvari Gabriella, Nagy Zoltán Péter

Olvasószerkesztő: *Horváthné Szélpál Mária*

Technikai szerkesztő: *Bora Ildikó, Veres Ildikó*

Megjelent: 2019. év augusztus 31-én

JUHÁSZ GYULA TANÁRKÉPZŐ FŐISKOLA

HASS

ALKOSS

GYARAPÍTS

jgypk
éve SZEGEDEN

6